

സത്യജ്വാല

മാസിക

**കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനം
ചരിത്രത്തിലേക്ക്...**

**കെ.സി.ആർ.എം.
പ്രിസ്റ്റ്സ് & എക്സ് പ്രിസ്റ്റ്സ് - നൺസ്
അസ്സോസിയേഷൻ ഉജ്ജ്വല തുടക്കം!**

'അലമായ ശബ്ദം' ബ്ലോഗ് സന്ദർശിക്കാൻ : www.almayasabdam.blogspot.in
'അലമായ ശബ്ദം' വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കാൻ : www.almayasabdam.com

സത്യജ്വാല മാസിക

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം (KCRM) ഒരുക്കുന്ന സാമൂഹിക ചർച്ചാവേദി

മാർച്ച് 2015

പുസ്തകം 3

ലക്കം 1

രചനകൾ അയയ്ക്കാൻ :

എഡിറ്റർ

ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ

വള്ളിച്ചിറ പി.ഒ. കോട്ടയം-686574

ഫോൺ: 9497088904

e-mail: geomoolle@gmail.com

വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

സി.വി.സെബാസ്റ്റ്യൻ മൂട്ടുശ്ശേരിൽ

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ, 'സത്യജ്വാല'

ആർപ്പുക്കര ഈസ്റ്റ് പി.ഒ., കോട്ടയം-686008

ഫോൺ: 9496128188

ബാങ്ക് : S B T, Pala Branch

A/c No. 67117548175

A/c Name: Kerala Catholic Church Reformation Movement

IFSC Code: SBTR0000120

അർദ്ധശതാബ്ദം ബ്ലോഗ്: www.almayasabdam.blogspot.in

വെബ്സൈറ്റ്: www.almayasabdam.com

ഈ ലക്കത്തിൽ

'ക്രിസ്റ്റോളജി' എന്ന തടസ്സക്കല്ല്

മുഖക്കുറി 3

'കെ.സി.ആർ.എം. പ്രിസ്റ്റ്സ് & എക്സ് പ്രിസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ' ഉജ്ജ്വലമുട്ടം!

..... 5

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായ്ക്കു നൽകാൻ കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനം പാസ്റ്ററിയൽ പ്രമേയം

..... 6

കെ.സി.ആർ.എം. മാർച്ചുമാസചർച്ചാപരിപാടി

കെ.കെ.ജോസ് കണ്ടത്തിൽ 8

'നിർഭയരാകുക, സ്വതന്ത്രരാകുക'

ഫാ.മാണി പറമ്പേട്ട് 9

'ദൈവവിശ്വാസത്തോടെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ മുന്നേറൂ'

ഡോ.എൻ.പി.മത്തായി 10

കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനത്തിന് ആർച്ചുബിഷപ്പ്

ഇ.മിലിംഗോയുടെ ആശംസ!

..... 12

സഭാമതിലുകൾക്കുപുറത്ത് സാമൂഹികഭ്രഷ്ടിനാൽ

ഏകനായി

റവ.ഡോ.ജെ.ജെ. പള്ളത്ത് 13

മറുപടിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട സിസ്റ്ററിന്റെ

ദാരുണകഥ

ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ (യു.എസ്.എ) 15

പുറത്താക്കപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീ:

കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ ഇടപെടലുകൾ

കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ് 18

പുറത്താക്കപ്പെട്ട സിസ്റ്റർ

നിരാഹാരസത്യഗ്രഹത്തിനൊരുങ്ങുന്നു.

ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് വാർത്ത. 19

മുൻ കത്തോലിക്കാപുരോഹിതർക്കും

കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും മംഗളപത്രം നൽകി ആദരിച്ചു

..... 19

ബ്രഹ്മചര്യം ഗാർഹസ്ഥ്യത്തിന്റെ

നിരാകരണമാകുമ്പോൾ

സക്കറിയസ് മെട്രോപൊളിറ്റൻ 20

'ഇനി ഞങ്ങൾ മരണമില്ലാത്തതാണ്'

സെമിനാരികളിലേക്കോ ഇല്ല എന്നു പറയാതിരിക്കാൻ

'നല്ല ഞങ്ങളായി' 22

ഭണ്ഡാരക്കുറി

റവ.ഡോ.ജെയിംസ് ഗുരുദാസ്, സി.എം.ഐ. 24

പാപ്പായുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ

വന്നരോദനങ്ങളാകുന്നുവോ?

ഫാ.ഡേവിഡ് കാച്ചപ്പിള്ളി 25

ഒറിജിനൽ ബോംബ്!

ഇപ്പോൾ 26

പള്ളി പൊളിക്കാനുള്ള മെത്രാൻസർക്കുലർ

തള്ളിക്കളയുക

കാത്തലിക് ലേമെൻസ് അസോസിയേഷൻ 28

വംശീയതയും സ്വത്വബോധവും- ചില ചിന്തകൾ

ഡോമിനിക് സാവിത്രോ, വാച്ചാച്ചിയിൽ 30

കുറുമാറിയ സിസ്റ്ററായ വക്കീൽനോട്ടീസിനു

മറുപടി (അവസാനഭാഗം)

അഡ്വ.ഡോ.ചെറിയാൻ ഗുഡ്വുഡ് 32

ഇന്ത്യ മതേതരരാജ്യമായി തുടരുമോയെന്നു

പറയാനാവില്ല

ദേശാഭിമാനി വാർത്ത 34

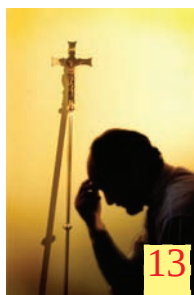
കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനം

പ്രേഷിതന്റെ ഐതിഹാസികവിജയം

ഇപ്പോൾ 36

5

13

സത്യജ്വാല മാസിക

വരിസംഖ്യ	ഇൻഡ്യയിൽ	വിദേശത്ത്
ഒറ്റപ്രതി	15 രൂപ	70 രൂപ
ഒരു വർഷം	150 രൂപ	750 രൂപ
5 വർഷം	600 രൂപ	3000 രൂപ

[പേരുവയ്ക്കാത്ത രചനകൾ എഡിറ്ററുടേത്] [രചനകളിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതാത് രചയിതാക്കളുടേത്]

സത്യജ്ഞാപ

“സാത്താന്റെ കുടിലതന്ത്രങ്ങളെ എതിർത്തു നിൽക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ മാംസത്തിനും രക്തത്തിനും എതിരായിട്ടല്ല, പ്രഭുത്വങ്ങൾക്കും ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഈ അന്ധകാരലോകത്തിന്റെ അധിപൻമാർക്കും സ്വർഗീയ ഇടങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്ന തിന്മയുടെ ദുരാന്മാക്കൾക്കുമെതിരായിട്ടാണു പടവെട്ടുന്നത്. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ” (എഫേ. 6: 11-12).

മുഖക്കുറി

‘ക്രിസ്റ്റോളജി’ എന്ന തടസ്സക്കല്ല്

ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തെയും തകർക്കാൻ, അതിന്റെ സ്ഥാപകനെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ മതി; അനുയായികൾ വ്യക്തിപൂജയിലേക്കു തിരിയുകയും, പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും. ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ ഈ വസ്തുത വളരെ തെളിഞ്ഞു കാണാനാകും. യേശുവിനെ ആരാധനാ വിഗ്രഹമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ച ദൈവദർശനത്തെയും മൂല്യ സംഹിതയെയും തകിടംമറിക്കാൻ, പൗരോഹിത്യത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അതിനു വേണ്ടി അവർ നിർമ്മിച്ചെടുത്ത ‘ദിവ്യ’ യുഗമാണ് ‘ക്രിസ്റ്റോളജി’, അഥവാ ‘ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയം’.

സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ ദൈവരാജ്യ മൂല്യങ്ങൾ സ്വയം ആർജ്ജിക്കുക, അവ മറ്റുള്ളവരിലേക്കു പകരുക, ആ മൂല്യങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സമൂഹ സൃഷ്ടിക്കായി (ദൈവരാജ്യസൃഷ്ടിക്കായി) പ്രയത്നിക്കുക, അങ്ങനെ ജീവിതം സഫലമാക്കുക-യേശുവിന്റെ സുവിശേഷസാരമിതാണ്. എല്ലാവരും പിതാവായ ഏകദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണ് എന്ന യേശുദർശനത്തിലെത്തിച്ചേരുന്ന ആർക്കും ഈ സുവിശേഷം അയത്നലളിതമായി മനസ്സിലാക്കാനാവുകയും ചെയ്യും. കാരണം, ‘എല്ലാവരും ഒരേ ദൈവപിതാവിന്റെ മക്കൾ’ എന്ന യേശുവിന്റെ അടിസ്ഥാന ദർശനത്തിന്റെ പ്രാവർത്തികഭാഗം മാത്രമാണത്.

എല്ലാവരും ഒരേ പിതാവിന്റെ മക്കളെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെല്ലാം നേർസഹോദരരാണെന്നു വരുന്നു, സഹോദരനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹഭാവം മനുഷ്യരെല്ലാം തമ്മിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടെന്നു വരുന്നു; സ്വകാര്യമാത്ര ചിന്താഗതികളും വ്യഗ്രതകളും അസൂയയും മാത്സര്യവും ശത്രുതയും കലഹവും കോപവും വിദ്വേഷവും വിഭാഗീയതകളും (ഗലാ. 5:20-21)മൊന്നും അവരുടെയിടയിൽ പാടുള്ളതല്ല എന്നു വരുന്നു; പകരം, സ്നേഹം, സമാധാനം, ക്ഷമ, കരുണ, വിശ്വാസത്ത, സൗമ്യത, ആത്മനിയന്ത്രണം (ഗലാ. 5: 22-23) മുതലായ പരാർത്ഥതാഭാവങ്ങളുൾക്കൊണ്ടുവേണം തമ്മിൽ പെരുമാറാൻ എന്നു വരുന്നു. എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള മനോവിശാലതയിലേക്ക് മനുഷ്യൻ മാനസാന്തരപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നു വരുന്നു... ചുരുക്കത്തിൽ, അവനവനിൽനിന്ന് അപരനിലേക്കു മനുഷ്യമനസ്സുകളെ വിടർത്തിക്കൊണ്ട്, ലോക

യേശു ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചിട്ട് 20 നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടെന്തുണ്ടായി എന്നാലോചിച്ചാൽ, യേശുവിന്റെ പേരിൽ ആയിരക്കണക്കിനു സഭകളും, യേശുവിനെ ആരാധനാവിഗ്രഹമാക്കി പാടിപ്പുകഴ്ത്താൻ ലക്ഷക്കണക്കിനു പള്ളികളും, അതിന്റെ പതിമടങ്ങ് പുരോഹിതരും, യേശുവിന് അധരസേവ ചെയ്യുന്ന കോടിക്കണക്കിന് ‘ക്രൈസ്തവ’രുമുണ്ടായി എന്നതിനപ്പുറം, യേശു വിഭാവനംചെയ്ത ദൈവരാജ്യലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ലോകം ഒരിഞ്ചുപോലും മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

മാകെ സ്നേഹത്തിന്റെ പരിമളം പരത്തി മനുഷ്യനെയും ലോകത്തെയും അടിമുടി പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ പോരുന്നത്ര ശക്തി-ചൈതന്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നാണ്, യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം. അതു മനുഷ്യനെ കേവലവ്യക്തികൾ എന്ന നിലയിൽനിന്നു ദൈവരാജ്യപൗരന്മാരായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു; ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന്റെ പുളിമാവാക്കി മാറ്റുന്നു; ഇതിൻ ഫലമായി, ആത്മാനന്ദകരവും പരസ്പരാനന്ദകരവുമായ ഒരു ലോകം, ദൈവരാജ്യം, ഈ ലോകത്തിൽ ഉദയം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത്ര വ്യക്തവും ജീവൻ തുടിക്കുന്നതുമായ ഒരു ദർശനവും (vision), അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമൂർത്തവും ചലനാത്മകവുമായ ഒരു പ്രയോഗശാസ്ത്രം (praxis)വും, യേശു ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് 20 നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടെന്തുണ്ടായി എന്നാലോചിച്ചാൽ, യേശുവിന്റെ പേരിൽ ആയിരക്കണക്കിനു സഭകളും, യേശുവിനെ ആരാധനാവിഗ്രഹമാക്കി പാടിപ്പുകഴ്ത്താൻ ലക്ഷക്കണക്കിനു പള്ളികളും, അതിന്റെ പതിമടങ്ങ് പുരോഹിതരും, യേശുവിന് അധരസേവ ചെയ്യുന്ന കോടിക്കണക്കിന് 'ക്രൈസ്തവ'രുമുണ്ടായി എന്നതിനപ്പുറം, യേശു വിഭാവനംചെയ്ത ദൈവരാജ്യലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ലോകം ഒരിഞ്ചു പോലും മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. എന്നു മാത്രമല്ല, യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു നേർവിരുദ്ധമായി, ഓരോരുത്തരും അവനവനിലേക്കു ചുരുങ്ങിക്കൂടിയും, അപരനെ അന്യനും ശത്രുവുമായി കണ്ടും മനുഷ്യമനസ്സുകളും ലോകവും ഒന്നിനൊന്നു കലാപകലുഷിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും കാണാൻ കഴിയും. വേറെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, 'ആരാധനാക്രമങ്ങളിലൂടെ എന്നെ ആരാധിച്ചിട്ട് മാമോൻപൂജയിൽ ഇഷ്ടംപോലെ മുഴുകിക്കൊള്ളൂ' എന്ന് യേശു ഉപദേശിച്ചിരുന്നാലെങ്ങനെയോ അങ്ങനെയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു ലോകം.

യേശുവിനെ ആരാധിക്കാൻ അടുത്തടുത്ത് അംബരചുംബികളായ പള്ളികളും കവലകൾ തോറും കുരിശുപള്ളികളും മലയായ മലകളിലൊക്കെ കുരിശുമലകളും തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രങ്ങളും തീർത്തിരിക്കുന്നു! അവിടങ്ങളിലെല്ലാം, തങ്ങളുടെ സ്വകാര്യ-സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും സഫലീകരിക്കുക എന്ന ഭൗതികലക്ഷ്യങ്ങളുമായി ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടി 'വിശ്വാസ സാഗരങ്ങൾ' സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടിവരുന്ന ഈ യേശുഭക്തിക്കും 'ഹല്ലേലൂയ്യാ', 'സ്തോത്രം' വിളികൾക്കുമിടെ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ മറക്കുകയും, സ്വകാര്യ ആർത്തികൾ ആളിക്കത്തിച്ചു പുലരുന്ന മാമോന്റെ പിടിയിൽ ലോകം കൂടുതൽകൂടുതലായി അമരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ 'ക്രൈസ്തവ'ലോകത്തിന്റെതന്നെ മുൻകൈയിൽ ദൈവരാജ്യത്തിനു പകരം മാമോൻരാജ്യമെന്ന ചന്തവ്യവസ്ഥിതി ലോകത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപിതമാകുന്നു; ആയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിലേക്കുനോക്കിയാൽ, ഈ വിധി വൈപരീത്യം എല്ലാ വിമോചന-നവോത്ഥാന-മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. യേശുവിനു മുമ്പു ജീവിച്ച ബുദ്ധനെ

ആരാധ്യബിംബമാക്കിക്കൊണ്ട്, അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ച ദർശനത്തെയും മോചന മാർഗ്ഗങ്ങളെയും സംഘജീവിതത്തെയും പൗരോഹിത്യം തുരങ്കംവച്ചു. ജാതി-മത-വർഗ്ഗ വീഭാഗീയ തകൾക്കെല്ലാമതീതമായ ഒരു മാനവികദർശനം അവതരിപ്പിച്ച നാരായണഗുരുവിനെ പുജാവിഗ്രഹമാക്കിക്കൊണ്ട്, ഇവിടെ സാധ്യമാകുമായിരുന്ന വിപ്ലവകരമായൊരു സാമൂഹികനവോത്ഥാനത്തെയും, 'അയൽപക്കത്തായം' എന്നദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചപ്രാദേശികക്കൂട്ടായ്മാജീവിതസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉദാത്ത സങ്കല്പത്തെയും തകിടംമറിച്ചു. ഗാന്ധിയൻ ദർശനത്തെയും, ലോകത്തെത്തന്നെ ഗുണപരമായി പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻപോന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രാമസ്വരാജ് സങ്കല്പത്തെയും ഗാന്ധിസ്മൃതികൊണ്ടു കൂഴിച്ചുമുടിയത് നാം തന്നെയാണല്ലോ.

മതപ്രസ്ഥാനമെങ്കിൽ, അതിൽ കയറിക്കൂടുന്ന പൗരോഹിത്യവും, സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളെങ്കിൽ അതിലുയർന്നുവരുന്ന അധികാര മോഹികളായ നേതൃത്വവുമാണ് വ്യക്തിപൂജയിലൂടെയുള്ള ഈ ലക്ഷ്യവ്യതിചലനപ്രക്രിയയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകുന്നതെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചാൽ കാണാനാകും. അതിനായി, മതത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്രം എന്ന വഴിവെട്ടുന്നു, രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രമെന്ന വഴിയും.

ആലോചിച്ചാൽ, 'ദൈവശാസ്ത്രം' (Theology) മെന്ന പദംതന്നെ വികലമാണെന്നു കാണാം. ശാസ്ത്രമെന്നാൽ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിരീക്ഷണ-പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള അന്വേഷണ-നിഗമനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗമാണ്. എന്നാൽ, ഇന്ദ്രിയഗോചരമല്ലാത്തതും അനന്തവും, തന്മൂലം അജ്ഞതയുമായിരിക്കുന്ന ദൈവമെന്ന പരമസത്തയെ ശാസ്ത്രീയമായി പഠിച്ചുകഴ്യാം എന്നു കരുതുന്നത് മനുഷ്യന്റെ അഹന്താപ്രകടനമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? കടലിനെ പഠിക്കാൻ അതിലെ ഒരു തുള്ളിയും, ശരീരത്തെ പഠിക്കാൻ അതിലെ ഒരു കോശവും തുനിയുന്നതിനോടു സമാനമായ മൗഢ്യമല്ലേ അത്? ഒരു ശരീരകോശത്തിന്റെ ദൗത്യം, ശരീരത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മസ്തിഷ്കനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതാണ്; അല്ലാതെ, സ്വന്തം നിലയിൽ താൻ ആയിരിക്കുന്ന ശരീരത്തെ വിലയിരുത്തിക്കിട്ടുന്ന കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതല്ല. അങ്ങനെ ആകുന്നപക്ഷം, ശരീരത്തിലെ ഓരോ കോശവും ഓരോ അവയവവും പരസ്പരം പോരടിക്കുകയും ശരീരത്തെ തകർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാകും സംജാതമാകുന്നത്. അതു

(ശേഷം പേജ് 7-ൽ വായിക്കുക)

‘കെ.സി.ആർ.എം. പ്രീസ്റ്റ്സ് & എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ് - നൺസ് അസോസിയേഷൻ’ ഉജ്ജ്വല തുടക്കം!

മുൻ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതരും കന്യാസ്ത്രീകളും കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ കൊച്ചിയിൽ യോഗം ചേർന്ന്, ‘KCRM പ്രീസ്റ്റ്സ് ആന്റ് എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ’ എന്ന സംഘടന രൂപീകരിച്ചു.

സെന്റ് ഫ്രാൻസിസ്സ് നഗറിൽ ഫെബ്രു. 28-നു നടന്ന ദേശീയസമ്മേളനം ഫാ.മാണി പറമ്പേട്ട് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കെ.സി.ആർ.എം. സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. ജോർജ്ജ് ജോസഫിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ അസോസിയേഷന്റെ കോ-ഓർഡിനേഷൻ കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ ശ്രീ റെജി തെളാനി സ്വാഗതവും പ്രൊഫ. ഡോ. എം. പി. മത്തായി മുഖ്യപ്രഭാക്ഷണവും നടത്തി. മുൻ പുരോഹിതരെയും കന്യാസ്ത്രീകളെയും ആദരിക്കുന്ന ചടങ്ങ് സമ്മേളനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഇനമായിരുന്നു. കെ.സി.ആർ.എം. സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. കെ.കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ അവരെ മംഗളപത്രം നൽകി ആദരിച്ചു. തുടർന്ന്, ‘മുൻ വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും റിട്ടയേർഡ് വൈദികരും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും’ എന്ന വിഷയത്തിൽ ശ്രീ. റെജി തെളാനി പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ചു. വിശദമായ ചർച്ചകൾക്കൊടുവിൽ സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ‘തണൽ’ എന്ന പേരിൽ ഒരു അഭയകേന്ദ്രം തുടങ്ങുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു.

പുരോഹിതർക്ക് ലേബർ ആക്ട് പ്രകാരമുള്ള ശമ്പളം നൽകുക, മുൻ സന്യസ്തർക്ക് അർഹമായ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുക. ചെറുപ്രായത്തിൽ കുട്ടികളെ സെമിനാരികളിലോ മഠങ്ങളിലോ ചേർക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തുക, അതിനുള്ള പ്രായപരിധി 21 വയസ്സായി നിശ്ചയിക്കുക എന്നുതുടങ്ങി പല നിർദ്ദേശങ്ങളും സമ്മേളനം മുന്നോട്ടുവച്ചു. മുൻ സന്യസ്ഥരുടെ നഷ്ടപരിഹാരമുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ കെ.സി.ബി.സി. ഉടൻ ചർച്ച ചെയ്തു പരിഹരിക്കണമെന്നും, കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർക്കു വിവാഹജീവിതം അനുവദിക്കാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിൽനിന്ന് ഉടൻ നടപടിയുണ്ടാകണമെന്നും സമ്മേളനം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

‘കെ.സി.ആർ.എം പ്രീസ്റ്റ്സ് ആന്റ് എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ് - നൺസ് അസോസിയേഷൻ’ ദേശീയ ഭാരവാഹികൾ

ചെയർമാൻ	:	ശ്രീ. റെജി ഞളാനി (കട്ടപ്പന),
വൈ.ചെയർമാൻമാർ	:	ഫാ. മാണി പറമ്പേട്ട് (പാലക്കാട്), ഫാ. തോമസ് വെട്ടിക്കൽ (കർണ്ണാടക), ഫാ. വിൽസൺ (ന്യൂഡൽഹി), ഫാ. ഡോ.സ്നേഹാനന്ദജ്യോതി (കുടമാളൂർ)
ജന.സെക്രട്ടറി	:	ഫാ. കെ.പി ഷിബു (കൊച്ചി).
സെക്രട്ടറിമാർ	:	സിസ്റ്റർ മരിയാ തോമസ് (കോഴിക്കോട്), ബേബിച്ചൻ (പാലക്കാട്), ഫാ.ജോൺ (സേലം), സിസ്റ്റർ മോളി (പാലാ).
ജോ.സെക്രട്ടറിമാർ	:	ശ്രീ. കെ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (രാമപുരം), ശ്രീ. സി.വി സെബാസ്റ്റ്യൻ (ആർപ്പുക്കര), ഫാ.എബ്രാഹം കുഞ്ഞോട്ടിൽ, ശ്രീ. ജോർജ്ജ് മൂലച്ചാലിൽ (പാലാ)
ട്രഷറർ	:	ശ്രീ. കെ കെ ജോസ് കണ്ടത്തിൽ (കോട്ടയം)

ഇവരെക്കൂടാതെ 31 അംഗ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയെയും സമ്മേളനം തിരഞ്ഞെടുത്തു. കത്തോലിക്കാ സഭാചരിത്രത്തിൽ ഒരു നാഴികക്കല്ലായിരിക്കുകയാണ്, ഈ സമ്മേളനവും പുതിയ സംഘടനയുടെ രൂപീകരണവും.

ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പയ്ക്കു നൽകാൻ കൊച്ചി ദേശീയ സമ്മേളനം പാസ്റ്റാക്കിയ പ്രമേയം

കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പുരോഹിതർക്കും മറ്റു സഭകളിലേതുപോലെ വൈവാഹിക ജീവിതാന്തസ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും, മുൻ പുരോഹിതരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും പഴയകാലസേവനം പരിഗണിച്ച് അവർക്ക് അർഹമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ മുൻകാലപ്രാബല്യത്തോടെ നൽകുവാനും, ഇൻഡ്യയിലെ പുരോഹിതർക്ക് സർക്കാർ ലേബർ നിയമപ്രകാരമുള്ള വേതനം അനുവദിക്കുവാനും ആവശ്യമായ അനുകൂല നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമാറാകണമെന്ന്, ഇന്ത്യയിലെ മുൻ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതരുടെയും സന്യസ്തരുടെയും അൽമായരുടെയും സംയുക്ത സംഘടനയായ ‘കെ.സി.ആർ.എം പ്രീസ്റ്റ്സ് ആന്റ് എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ’ നാഷണൽ കമ്മിറ്റി പരിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പോലെതന്നെയാണു മനുഷ്യന്റെ കാര്യവും. ആകമാനസത്തയുടെ, ദൈവത്തിന്റെ, കേവലം അംശം മാത്രമായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വിളിക്കപ്പെടുന്നത് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാനല്ല; ദൈവത്തിൽ ആയിരിക്കാനാണ്; ദൈവികത ആർജ്ജിച്ച് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റാനാണ്; സ്വയർത്ഥം അനുഷ്ഠിക്കാനാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ, ഈ കടമ നിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നു തലയുരാനും, കൈ-മെയ്യുനങ്ങാതെ പണ്ഡിതരും പ്രമാണിമാരുമായി, 'വിരുന്നുകളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനവും. ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ അഭിവാദനവും മനുഷ്യനിൽനിന്നു 'ഗുരോ' എന്ന സംബോധനയും' (മത്താ. 23:6-7) ഉറപ്പാക്കി വിലസി ജീവിക്കാനുമാണ്, പൗരോഹിത്യം മതദർശനങ്ങളുടെ അകക്കാമ്പ് മറയ്ക്കുകയും ചോർത്തിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്രങ്ങൾ മെന്യുന്നത്. അത് മതസ്ഥാപകരെത്തന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ചായതിനാൽ, അതിലെ ചതി ആരും കണ്ടെത്തുന്നുമില്ല. മതസ്ഥാപകരെ ആരാധനാപാത്രങ്ങളാക്കി ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിലവതരിപ്പിക്കുക, ആരാധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് പൗരോഹിത്യം ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്നത്. രാജ്യസ്നേഹത്തിനു പകരം, രാജഭക്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണത്. ആരെങ്കിലും എതിർത്താൽ രാജ്യദ്രോഹിയായി മുദ്രകുത്തിനാടു കടത്താം; മതത്തിൽ മതദ്രോഹിയായും ദൈവദൂഷകനായും മുദ്രാർത്തി സമുദായദൃഷ്ടനാക്കാം. യേശുവിനെതിരെയും ഈ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നല്ലോ.

ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നത് 'ക്രിസ്റ്റോളജി' എന്ന 'ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയ'മാണ്.

പുരോഹിതസൃഷ്ടമായ 'ക്രിസ്റ്റോളജി', ദൈവത്തെയും മാമോനെയും ഒരുമിച്ച് സേവിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു വഴിവെട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഒപ്പം, അത് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പർവ്വതസമാനമായ ഒരു തടസ്സക്കല്ലായി വിരാജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദിമസഭയുടെ വളരെ ഹ്രസ്വമായ ഒരു കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞുടനെതന്നെ, യേശു ആർ, ദൈവമോ മനുഷ്യനോ, അതോ രണ്ടും ചേർന്നതോ, എങ്കിൽ ഏതെന്നുപാതങ്ങളിൽ... എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതിബാലിശമായ തർക്കവിതർക്കങ്ങൾ യേശുവെന്ന വ്യക്തിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഉയർന്നുവരുകയും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ ഒട്ടേറെ തീയറികളും 'ഇസ'ങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെപേരിൽ കലഹങ്ങളും കലാപങ്ങളും പരസ്പരം പുറത്താക്കലുകളും ശപിക്കലുകളുമൊക്കെ നടന്നുവെന്നു സഭാചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ, ഈ കലക്കവെള്ളത്തിലുള്ള മീൻപിടുത്തമാണ് പിന്നീട് റോമാസാമ്രാജ്യം നടത്തിയത്. തർക്കങ്ങൾക്കെല്ലാം അന്തിമപരിഹാരമെന്ന നിലയിൽ, കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി നിഖ്യായിൽ സൂനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും യേശുവിനെ 'പുത്രൻതമ്പുരാ'നായി പ്രഖ്യാപിച്ച് വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു രൂപം നൽകുകയുമായിരുന്നല്ലോ. അതോടെ, യേശുവിന്റെ ദർശനത്തിലും സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളിലും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന ആദിമസഭയുടെ സ്വഭാവം മാറുകയും, സഭ യേശുവിന്റെ വ്യക്തിസത്തയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാകുകയും ചെയ്തു. യേശുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ

കാറ്റിൽപറത്തി, യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് പ്രാമുഖ്യം നൽകി.

അങ്ങനെ, 'ക്രിസ്റ്റോളജി' എന്ന ദൈവശാസ്ത്രശാഖ ആർത്തുവളരുകയും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യേശു സഭയുടെ ആരാധനാവിഗ്രഹമാകുകയും, സഭയിൽ പൗരോഹിത്യം ആധികാരികമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഒപ്പം, ആദ്ധ്യാത്മികപ്രബോധകർ അപ്രസക്തരായിത്തീർന്നു. സഭയുടെ ഊന്നൽ യേശുവിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ബലിയർപ്പണവും ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമായി മാറി.

ഇതിലൂടെയെല്ലാം സംഭവിച്ചത്, യേശുവിന്റെ സ്നേഹസന്ദേശം മറയ്ക്കപ്പെടുകയും മറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്. യേശുവിന്റെ കല്പനകളും ജീവിതസന്ദേശങ്ങളും പാലിക്കാതെയും തിരസ്കരിച്ചും ജീവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, യേശുവിനെ ആരാധിച്ചും സ്തുതിച്ചും സായുജ്യമടയുന്നവരായി മാറാൻ ക്രൈസ്തവർക്കു കഴിഞ്ഞു. പുരോഹിതസൃഷ്ടമായ 'ക്രിസ്റ്റോളജി', ദൈവത്തെയും മാമോനെയും ഒരുമിച്ച് സേവിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു വഴിവെട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഒപ്പം, അത് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പർവ്വതസമാനമായ ഒരു തടസ്സക്കല്ലായി വിരാജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ ദർശനവും അതിലുന്നിയുള്ള ദൈവരാജ്യസൃഷ്ടിയും തുരങ്കംവയ്ക്കപ്പെടുമെന്ന് യേശു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി വേണം കരുതാൻ. അതുകൊണ്ടാവാം അദ്ദേഹം, 'കർത്താവേ, 'കർത്താവേ എന്ന് എന്നെ വിളിക്കുന്നവരല്ല സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്' (മത്താ. 7:21) എന്നും; 'നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ എന്റെ ശിഷ്യരായി അറിയപ്പെടൂ' (യോഹ. 13:35) എന്നും; 'ബലിയല്ല, കരുണയാണ് ഞാൻ ആഗ്ര

മാർച്ചമാസ ചർച്ചാസമ്മേളനം രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുന്നു

1. കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനത്തിന്റെ അവലോകനം, ഭാവികർമ്മപരിപാടികൾക്കു രൂപംകൊടുക്കൽ
2. കേരളസഭയിൽനിന്നും സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠ തുടച്ചുനീക്കാൻ സ്വീകരിക്കേണ്ട കർമ്മപരിപാടികളുടെ രൂപീകരണം

2015 മാർച്ച് 28, ശനിയാഴ്ച 2 P.M. മുതൽ പാലാ ട്രോംപ് ചേമ്പർ ഹാളിൽ

KCRM -ന്റെ മുൻകൈയിൽ, വൈദികസമൂഹത്തിനും സഭാവസ്ത്രം ഉപേക്ഷിച്ചവർക്കുംവേണ്ടി ഫെബ്രു. 28 - ന് കൊച്ചി, പാലാരിവട്ടത്തു നടത്തിയ ദേശീയസമ്മേളനം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചരിത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഈ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട, 'കെ.സി.ആർ.എം. പ്രീസ്റ്റ്സ് & എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ് - നൺസ് അസോസിയേഷൻ'ന്റെ പദ്ധതികൾക്കും ഭാവികർമ്മപരിപാടികൾക്കും വ്യക്തമായി രൂപംകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ മാർച്ചമാസ പരിപാടിയിൽ ഈ വിഷയത്തിലൂന്നിയുള്ള ചർച്ചയാകും ആദ്യം നടക്കുക.

കേരളസഭയിൽനിന്നും 'സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠ' എന്ന ദുരാരോപം തുടച്ചുനീക്കാനുദ്ദേശിച്ച് ജനു. 31 - ന് നാം രൂപംകൊടുത്ത 'KCRM - ക്നനായ ഫ്രീഡം മുവ്മെന്റിന്റെ' ഭാവികർമ്മപരിപാടികൾക്കു രൂപംകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ചർച്ചകളാണു രണ്ടാമതു നടക്കുന്നത്.

2 പി.എം-ന്, KCRM സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേരുന്ന ചർച്ചാ സമ്മേളനത്തിന്, പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട ഈ രണ്ടു സംഘടനകളുടെയും നേതാക്കളായ സർവ്വശ്രീ കെ. കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ, റെജിത്തള്ളാണി, പ്രൊഫ. ഇപ്പൻ, ഫാ. കെ.പി. ഷിബു, ഫാ. മാണി പറമ്പേട്ട്, ടി. ഒ. ജോസഫ് തോട്ടുകൽ, സി.കെ. പുനൻ, ലൂക്കോസ് മാത്യു, പുനൂസ് കുറുപ്പുറം, ജോർജ്ജെ. പുഴിക്കാലാ, ജോയി വെണക്കുളം, അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖാ ജോസഫ് മുതലായവർ നേതൃത്വം നൽകും.

കേരള സഭാചരിത്രത്തിൽ വഴിത്തിരിവു സൃഷ്ടിക്കാൻപോകുന്ന ഈ രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അവയുടെ കർമ്മപരിപാടികൾക്കും ഊർജ്ജം പകരുന്നതിനായി, ഈ പരിപാടിയിലേക്കു കടന്നുവരാൻ എല്ലാവരെയും ഹാർദ്ദമായി ക്ഷണിക്കുന്നു.

കെ. കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ (KCRM സംസ്ഥാന ജന. സെക്രട്ടറി) ഫോൺ: 8547573730

ഹിക്കുന്നത്' (മത്താ. 9:13) എന്നും പറഞ്ഞത്. തന്നെ സേവി ക്കലല്ല, ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവനെ സേവിക്കലാണ് മാനദണ്ഡമെന്നു (മത്താ. 25:34-46) പഠിപ്പിച്ചതും; 'മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ആഗ്രഹിക്കുംപ്രകാരം അവരോടും പെരുമാറുക എന്നതിൽ മുഴുവൻ നിയമവും പ്രവാചകപ്രബോധനങ്ങളും അടങ്ങുന്നു' (മത്തായി 7:12) എന്നുപറഞ്ഞ് ദൈവനിയമത്തിൽ കേവല ആരാധനയ്ക്ക് ഇടം നൽകാതെ പുറംതള്ളിയതും; മലയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമായി ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്താതിരുന്നതും; യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ തങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയും പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുകയും വലിയവലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തെന്നു കരുതുന്നവരോട്, "നിങ്ങളെ ഞാൻ ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഹേ, ദുർവൃത്തരേ, എന്നെ വിട്ടകന്നു പോകൂ" (മത്താ. 7:22-23) എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയതും; പിതാവിന്റെ കല്പന ആദ്യം മുഖത്തു നോക്കി നിഷേധിക്കുകയും പിന്നീട് നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്ത പുത്രനെയും, പിതാവിനെ പ്രീണിപ്പിക്കാനായി 'തീർച്ചയായും ചെയ്യാം' എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അതു ചെയ്യാതിരുന്ന പുത്രനെയും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്ത്, അവരിൽ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറിയത് ആദ്യത്തെ പുത്രനാണെന്നു പഠിപ്പിച്ച് (മത്താ. 21:28-31) മനുഷ്യന്റെ ദൈവപ്രീണനപ്രവണതയെ നിരാകരിച്ചതുമെല്ലാം, വ്യക്തിപൂജയിലൂടെ തന്റെ സന്ദേശം തുരങ്കംവയ്ക്കപ്പെട്ടേക്കാം എന്ന യേശുവിന്റെ മുന്നറിവുമുലമായി രുന്നിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ, അത്തരം വ്യക്തിപൂജാപ്രവണതയ്ക്കെതിരെ ജാഗ്രത പുലർത്താനുള്ള ആഹ്വാനമായിട്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പംപോലും ഇന്നു ക്രൈസ്തവമനസ്സുകളിൽ അസ്തമിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശുവിനു സ്തുതിയും ഓശാനയും പാടിക്കൊണ്ടും പാടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അവിടുത്തെ വചസ്സുകളെ പൗരോഹിത്യം കുരിശിൽ തറച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദുർവിധിയിൽ നിന്ന് യേശുവിനെയും യേശുവചസ്സുകളെയും മോചിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, 'ക്രിസ്റ്റോളജി' എന്നും 'തിയോളജി' എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന പൗരോഹിതനിർമ്മിത തടസ്സക്കല്ലുകൾ നാം തട്ടിനീക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവശാസ്ത്രക്കല്ലുകളിൽ അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യമുല്യങ്ങളെ ഓരോ ഹൃദയത്തിലും ഉയിർപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദൈവരാജ്യസൃഷ്ടിക്ക് യേശുവിനെ ദൈവമായി കാണേണ്ടത് ഒരത്യാവശ്യമല്ലതന്നെ. യേശുവിനെ സ്നേഹിതനും ഗുരുവുമായി കണ്ടാലും മതി. അവിടത്തെപ്പോലെ, പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്ന സ്നേഹപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്താൽ മതി. അതിന്റെ പേരിൽ സ്നേഹമൂർത്തിയായ യേശു പിണങ്ങുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ ഇല്ല.

- എഡ്വിൻ

‘നിർഭയരാകുക, സ്വതന്ത്രരാകുക’

ഫാ. മാണി പറമ്പേട്ട്

(കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനത്തിൽ നടത്തിയ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹം - എഡിറ്റർ)

ഇസ്ലാമിനെതിരെ കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ നയിച്ച, യേശുവിനെ കൊന്ന സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവർ എന്നു പറഞ്ഞ് യഹൂദരെ കുട്ടക്കൊല ചെയ്തവരെ ന്യായീകരിച്ച, ജോവാൻ ഓഫ് ആർക്കിനെപ്പോലെയുള്ള ധീരവനിതകളെപ്പോലും ചുട്ടുകൊന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ ആത്മീയത എവിടെ?

നായിരുന്നു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോടുള്ള അന്ധമായ വിധേയത്വത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ മുക്തനാകാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ഞാൻ ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ അമ്മ എനിക്കു സ്നേഹം മാത്രമേ നൽകിയിട്ടുള്ളൂ എന്ന എന്റെ അനുഭവത്തെയാണോ, വേദവചനങ്ങളെയാണോ ഞാൻ വിശ്വസിക്കേണ്ടത്? ഈ ചോദ്യവുമായി ഞാൻ നിൽക്കുമ്പോഴായിരുന്നു വിമോചനദൈവശാസ്ത്രം എന്ന ആകർഷിച്ചത്. അത് സഭയുടെ ഒരു സേഫ്റ്റി വാൽവാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പിന്നെയും വർഷങ്ങളെടുത്തു. വടക്കോട്ടു പോകേണ്ട ഒരാൾ തെക്കോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ട്രെയിനിൽ കയറി താൻ കയറേണ്ട ട്രെയിനല്ല അതെന്നു മനസ്സി

ലാക്കുമ്പോൾ, അതേ ട്രെയിനിനുള്ളിലൂടെ കുറെ ദൂരം വടക്കോട്ട് ഓടുന്നതുപോലെ നിർഭയമാണ് മനുഷ്യത്വത്തെ മാനിക്കാത്ത മതവും പൗരോഹിത്യവും നയിക്കുന്ന ദിശയിൽ ചരിക്കുന്നത് എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സഭാനിയമങ്ങളിലുമെല്ലാം ചരിത്രപരമായി കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള അധികാരിവർഗത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവയ്ക്കൊക്കെ അതീതമാണ് മാനവികതയെ മാനിക്കുന്ന ആത്മീയത എന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായി. അത് ഏറ്റവും വ്യക്തമായി കാണാനാവുന്നത് നാരായണഗുരുവിലാണ്. അദ്ദേഹം ‘ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യൻ’ എന്നു പറഞ്ഞത് ‘ജാതിവേണ്ട മതം വേണ്ട ദൈവം വേണ്ട മനുഷ്യൻ’ എന്ന് ശിഷ്യനായ സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ തിരുത്തിയെങ്കിലും ഗുരു ശിഷ്യനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയല്ല ശിഷ്യൻ ചെയ്ത നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇസ്ലാമിനെതിരെ കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ നയിച്ച, യേശുവിനെ കൊന്ന സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവർ എന്നു പറഞ്ഞ് യഹൂദരെ കുട്ടക്കൊല ചെയ്തവരെ

മാധവിക്കുട്ടി എന്ന പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരി 1970-കളിൽ ഉയർത്തിയ ഒരു വലിയ ചോദ്യമുണ്ട്. ഇവിടെ ക്രിസ്ത്യാനിയോ മുസ്ലീമോ ഹിന്ദുവോ കോൺഗ്രസ്സുകാരനോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനോ ഒക്കെയല്ലാതെ മനഷ്യനുണ്ടോ? യഥാർത്ഥത്തിൽ നാമോരോരുത്തരും സ്വയം ചോദിക്കേണ്ട ഒരു ചോദ്യമാണിത്.

ആരാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന ചോദ്യമുയർത്തിയ മറ്റൊരു മഹാനായ സാഹിത്യകാരനാണ് - കസാൻസാക്കീസ്. അദ്ദേഹം തന്നെ മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് - ‘ആരെയും ഭയപ്പെടാതെ വേണ്ടത് വേണ്ടപ്പോൾ വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യുന്നവനാണ് മനുഷ്യൻ.’ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടവയെ പ്രതിരോധിക്കാൻ, എതിർക്കേണ്ടവയെ എതിർക്കാൻ, വേണ്ടി വന്നാൽ ദൈവത്തോടു പോലും അരുതെന്നു പറയാൻ തന്റേടം കാണിക്കുന്നയാളാണ് മനുഷ്യൻ. ഇന്ന് അങ്ങനെ ആരുമില്ലെന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ മതത്തിന്റെയോ ജാതിസംഘടനയുടെയോ അടിമകളായി അവ പറയുന്നതനുസരിച്ചു തല്ലാനും കൊല്ലാനും തയ്യാറായി, അവയ്ക്കു വിധേയരായി ജീവിക്കുന്നവരെ മനുഷ്യർ എന്നെങ്ങനെ വിളിക്കും?

ഞാൻ 10 വർഷം വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയായും 34 വർഷം വൈദികനായും ജീവിച്ചശേഷം 2005-ൽ 60 വയസ്സു പൂർത്തിയായപ്പോൾ, അതുവരെയുള്ള ജീവിതം വെറും അടിമയുടേതായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി സഭാധികാരികൾക്ക് കത്തുനൽകി പൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്ന് വിടുതൽ നേടിയയാളാണ്. എല്ലാ പൗരോഹിതരും നിത്യവും ഉരുവിടാറുള്ള ബൈബിളിലെ സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ, എന്റെ അമ്മ എനിക്കു ജന്മം നൽകിയത് പാപത്തിൽനിന്നാണെന്ന വാക്യം അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി വായിച്ചതിനെത്തുടർ

ന്യായീകരിച്ചു. ജോവാൻ ഓഫ് ആർക്കിനെപ്പോലെയുള്ള ധീരവനിതകളെപ്പോലും ചുട്ടുകൊന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ ആത്മീയത എവിടെ? അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരെയും അംഗീകരിക്കുന്ന നാരായണഗുരുവിന്റെ പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അനുവർത്തിക്കുന്നതുമാണ് യഥാർഥ ആത്മീയത. അത് ഇന്ന് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഒരിടത്തും കാണാനില്ല. മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു പകർന്നുകിട്ടുന്ന പകർച്ചവ്യാധിപോലെയെന്ന് ഇന്ന് മിക്കവരുടെയും മതം.

വിവാഹിതനായതിനെത്തുടർന്ന് ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട, ഭാര്യയുടെ ധീരമായ ഇടപെടൽകൊണ്ടുമാത്രം രക്ഷപ്പെട്ട ഫാ. ജെയിൻ വർഗീസും ഭാര്യയും ഇവിടെയുണ്ട്. ഗുണ്ടകൾ ഭാര്യയെ പാലക്കാട്ടുള്ള വീട്ടിലെത്തിച്ചെങ്കിലും ഭർത്താവ് എവിടെയെന്ന് അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തി പൈങ്ങുളം ആശുപത്രിയ്ക്കുമുമ്പിൽ സമരം ചെയ്ത് അദ്ദേഹത്തെ അവർ മോചിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് കെ. സി. ആർ. എം. സ്വീകരണം നൽകുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെയും കെ. സി. ആർ. എം. പ്രവർത്തകരെയും കൂടുതൽ അടുത്തറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. രോഗമൊന്നുമില്ലാത്ത അനേകരെ മാനസികരോഗികളാണെന്നു പറഞ്ഞ് തടവിലാക്കുന്ന പൈങ്ങുളം പോലെയുള്ള കത്തോലിക്കാ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഇനിയും ഇതുപോലെ രോഗമില്ലാത്ത എത്ര പേർ നരകിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അടിയന്തിരമായി അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വൈദികവൃത്തിയിൽനിന്നും സന്യാസത്തിൽനിന്നും പുറത്തുവന്നവർ നേരിടുന്ന അവഗണനയും അവജ്ഞയും കണ്ടറിഞ്ഞ് അവർക്ക് ഒരു കൂട്ടായ്മയുണ്ടാക്കാൻ തയ്യാറായ കെ. സി. ആർ. എം. പ്രവർത്തകർക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങളർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

- ഫോൺ: 9447154131

‘ദൈവവിശ്വാസത്തോടെ, നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ, മുന്നേറുക’

- ഡോ. എം. പി. മത്തായി

(എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഓഫ് ഗാന്ധിയൻ സ്റ്റഡീസ് മുൻ തലവനും, ഇപ്പോൾ ഗാന്ധിജി സ്ഥാപിച്ച ‘ഗുജറാത്ത് വിദ്യാപീഠ് സർവ്വകലാശാല’യിൽ ഗാന്ധിയൻ സ്റ്റഡീസിൽ എമിറ്റൻസ് പ്രൊഫസറുമാണ്, ഡോ. എം. പി. മത്തായി. കൊച്ചി ദേശീയ സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ മുഖ്യപ്രഭാഷണത്തിന്റെ സാഗ്രഹമാണു താഴെ -എഡിറ്റർ)

നിർഭയരായ സത്യാന്വേഷികളേ,

ഞാൻ ഒരു പുരോഹിതനോ മുൻ പുരോഹിതനോ കത്തോലിക്കനോ അല്ല. സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമാണ് ഞാൻ. ദൈവവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് സന്ദേഹവാദത്തിലേക്കും അജ്ഞതവാദത്തിലേക്കും നിരീശ്വരവാദത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുവരെയും എത്തിയ ഒരു ബൗദ്ധികജീവിതം എനിക്കുണ്ട്. എങ്കിലും ഇന്നു ഞാൻ ദൈവവിശ്വാസം അനാവശ്യമാണെന്നു കരുതുന്ന ഒരാളല്ല.

സഹോദരതുല്യനും സുഹൃത്തുമായ ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കെ. സി. ആർ. എം. തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ഞാനതിന്റെ ഒരു അഭ്യൂദയകാംക്ഷിയാണ്. ശ്രീ ജോർജ്ജ് എന്നോട് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ പറയാൻ ചിലതുളളതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ അതു സ്വീകരിച്ചു.

നമ്മൾ എന്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു എന്ന ചോദ്യം ഗൗരവപൂർവ്വം ചോദിച്ചിട്ടുള്ള കുറെ ആളുകളാണല്ലോ ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നത്. സംഘടിതമതത്തിനുള്ളിലെ പുരോഹിത്യത്തിന്റെ പരിമിതിക്കുള്ളിൽ അർഥപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ, അതിൽ നിന്നു പുറത്തുവന്നവരാണ് ഇവിടെ കൂടിയിട്ടുള്ളവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

നമ്മുടെ സഭകളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നം, അവ മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആദരിക്കാനോ അംഗീകരിക്കാനോ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാൻപോലുമോ തയ്യാറല്ല എന്നതാണ്. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അടിസ്ഥാനസ്വഭാവമാണ് സത്യാന്വേഷണം. സത്യം കണ്ടെത്തുക എന്നത് മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ പ്രാഥമികവും അടിസ്ഥാനപരവുമായ ചോദ്യനയാണ്. സത്യത്തിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊന്നുകൊണ്ടും അതു സംതൃപ്തമാകുകയില്ല. അതിനാൽത്തന്നെ, സ്വാഭാബോധമുള്ള ആളുകൾ സത്യം കണ്ടെത്താൻ നിരന്തരം, തീവ്രമായി, സാഹസികമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു കാര്യം സത്യമെന്നു തോന്നിയാൽ അതംഗീകരിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കു

കയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് മനുഷ്യന്റെ ധർമം.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതതത്വശാസ്ത്രമാണ് ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷമായി ഞാൻ പഠിക്കുന്നത് യേശുദർശനമാണ്. ഈ രണ്ടു മഹാത്മാക്കളുടെയും വീക്ഷണം സത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധി സത്യത്തിന്റെ രണ്ടു തലങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്- ഒന്ന്, പരമമായ സത്യം; രണ്ട് ആപേക്ഷികസത്യം. ഒരു സത്യാന്വേഷി ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും കണ്ടെത്തുന്നതാണ് ആപേക്ഷികസത്യം. ആപേക്ഷികസത്യമനുസരിച്ചാണ് ഓരോ വ്യക്തിയും ജീവിക്കേണ്ടത്. സത്യന്വേഷണപാതയിൽ മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ പുതിയ (ആപേക്ഷിക)സത്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എന്നുവരും. അപ്പോൾ അതനുസരിച്ച് നമ്മുടെ നിലപാടുകളിൽ മാറ്റംവരുത്തേണ്ടിവരും. അതൊന്നും സത്യനിഷേധമല്ല; മറിച്ച്, സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളാണ്, തലങ്ങളാണ്.

ഗാന്ധിജി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ ഒരു സത്യാന്വേഷണപാഥമാണിത്. എന്നാൽ ഇതൊന്നും നമ്മുടെ സഭാധികാരികൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം, അവിടെ തുറന്ന സംവാദത്തിനുള്ള ഇടങ്ങളില്ല. മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഒരു ക്ലാസ്സെടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ പങ്കെടുത്ത ഒരു അവസാനവർഷവിദ്യാർഥി രഹസ്യമായി എന്നോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു: 'സാർ ഒരു ദൈവവിശ്വാസിയാണോ?' തുടർന്ന് തനിക്ക് ദൈവവിശ്വാസമില്ലെന്നു തുറന്നുപറയുകയും ചെയ്തു. തന്റെ അവിശ്വാസം തെറ്റാണോ എന്നായിരുന്നു ആ യുവസുഹൃത്തിന് അറിയേണ്ടിയിരുന്നതെന്ന്.

എന്താണ് ഇതേ ചോദ്യംതന്നെ (Why should I believe in God?), പ്രമുഖചിന്തകനും ധാർമികപുനരായുധീകരണ - MRA (Moral Re-armament)-പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവുമായിരുന്ന പോൾ കാംപ്ബെല്ലിനോട് (Paul Campbell) ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, "നിങ്ങൾ ഈ പ്രശ്നം ദൈവത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കൂ, ദൈവം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതു പരിഹരിച്ചുകൊള്ളും" (You leave it to God, He will solve it for you) എന്നായിരുന്നു. ഈ മറുപടി തന്നെയാണ് ഞാൻ എന്റെ ചോദ്യകർത്താവിനോടും പറഞ്ഞത് (അദ്ദേഹം ഇന്ന് ഒരു പുരോഹിതനാണ്!).

ഇങ്ങനെ തുറന്നു പങ്കുവയ്ക്കാൻ ആരും സെമിനാരിയിലില്ല എന്നത് ഒരു ദുഃഖസത്യമാണ്. സത്യത്തോടുള്ള ഉന്മുഖതയെയാണ് ഇതു നശിപ്പിക്കുന്നത്. സഭാസംവിധാനത്തിന്റെ പരിമിതിയാണിത്.

സത്യത്തിന്റെ പുതിയ തലങ്ങൾ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അതുവരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതെല്ലാം തെറ്റായിരുന്നല്ലോ എന്നു ചിന്തിക്കരുത്. അവയെല്ലാം തന്റെ അന്വേഷണത്തിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളായി കാണാൻ കഴിയണം. താൻ ഒരു കാലത്തു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ പേരിൽ തനിക്ക് മറ്റൊരാശയം കൂടുതൽ ശരിയാണെന്നു ബോധ്യം വന്നാലും തന്റെ പഴയ വിശ്വാസത്തിൽ കടിച്ചുതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതാണു തെറ്റ്. മനസ്സിന്റെ ചൈതന്യത്തെത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഈ രീതി അപകടകരവുമാണ്. എന്നാൽ സഭകൾ ഈ രീതിയെയാണ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്. അന്ധമായി അനുസരിക്കുന്ന അനുയായികളില്ലെങ്കിൽ സഭയുടെ നിലനില്പുതന്നെ അപകടത്തിലാണെന്ന ഭയമാണ്, ആത്മവിശ്വാസക്കുറവാണ് യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എനിക്കൊർമ്മ വരുന്നത്, പി. എം. ആന്റണിയുടെ 'ക്രിസ്തുവിന്റെ ആറാം തിരുമുറിവ്' എന്ന നാടകം ഉയർത്തിയ വിവാദമാണ്. സഭ തെരുവിലിറങ്ങി പ്രകടനം നടത്തുകയും നാടകം നിരോധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു നാടകംകൊണ്ടു തകരുന്നതാണോ യേശു? യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒരു വെറും നാടകത്തെ ഇങ്ങനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ടോ? സഭകളുടെ ഭയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം, അവയ്ക്ക് യേശു ആവശ്യപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉൾക്കരുത്തില്ലാത്തതുമത്രമാണ്. യേശുവിന്റെ ലൈംഗികജീവിതത്തെപ്പറ്റിവരെ കൃതികൾ പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥ സത്യാന്വേഷകരെ സ്വാധീനിക്കാൻ അവയ്ക്കൊന്നും ശേഷിയില്ല എന്നതല്ലേ വസ്തുത?

സഭ വിട്ടുപോകുന്നത് ഒരന്വേഷകന് യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വലിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നേടാൻ സ

Message

Arch. E.Milingo
Patriarch of Africa.

To,
The Kerala Catholic Church Reformation Movement(KCRM)

Dear Mr. Chairman,

Congratulations for the scheduled conference. Do not hesitate to claim the rights of the condemned Married Priests and Sisters. We are working to put back into the right path, as the Roman Catholic Church has deranged from the Apostolic path. Congratulations for your daring spirit. Chief organizer Reji Njallani and the brave organizers in India.

Yours Sincerely.
s/d

Arch. E.Milingo
Patriarch of Africa.

ഹായകമാകുമെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു തന്നെയാണ് നല്ലത്? യേശു വിജ്ഞാനീയത്തിലെ മഹാപണ്ഡിതനായ ഡൊമിനിക്കിക് ക്രോസ്സാൻ(Dominic Crossan) അരനൂറ്റാണ്ടോളം കത്തോലിക്കാവൈദികനായിരുന്നു. വൈദികവൃത്തിയിൽ തുടരുന്നത് സത്യാന്വേഷണത്തിന് തടസ്സമാകും എന്നു കണ്ടപ്പോൾ വൈദികവൃത്തി ഉപേക്ഷിച്ചയാളാണദ്ദേഹം. പക്ഷേ, സഭ അത് അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. എന്റെ യേശുപഠനത്തിൽ ഇന്ന് ഏറ്റവും ഉത്തേജനം പകരുന്നയാളാണ് അദ്ദേഹം. വൈദികവൃത്തി വിട്ടതിനുശേഷം യേശുവിനെ പറ്റി അദ്ദേഹം എഴുതിയ പ്രശസ്ത കൃതിയാണ് 'യേശു - ഒരു വിപ്ലവകരമായ ജീവചരിത്രം' (Jesus - A Revolutionary Biography).

പൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്നും സന്യാസത്തിൽനിന്നും പുറത്തു വരേണ്ടിവന്നവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ സഭാധികാരികളുടെയും ബഹുജനങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അത്, സംവാദത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അടയാനിടയാക്കാത്ത വിധം വിവേകപൂർവ്വമായിരിക്കണം; സൗമ്യത കൈവിടാതെയും എല്ലാവരുടെയും സഹകരണം ഉറപ്പാക്കാനാവുന്ന വിധത്തിലും ആകണം. സ്വാന്യഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിലും, തെറ്റുകൾ ചെയ്തവരോ ഉത്തരവാദികളോ ആയ ആരെങ്കിലും പ്രകോപനകരമായ വിധത്തിൽ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് മാധ്യമശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാൻ ശ്രമിച്ചാൽ വിപരീത ഫലമുണ്ടാകാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. ആരീതി ആശാസ്യമായിരിക്കില്ല എന്നാണു ഞാൻ കരുതുന്നത്. സത്യങ്ങൾ നിർഭയരായി പറയേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും അവ ജനങ്ങളുടെയെല്ലാം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞരുടെവരെ, അനുഭാവപൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുവിധം ശാന്തമായും സമചിത്തതയോടെയും അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയണം.

നാരായണഗുരു പറഞ്ഞ ഒരു സൂക്തം ശ്രദ്ധേയമാണ്: "അധർമപക്ഷത്തുനിന്നു ജയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലത് ധർമപക്ഷത്തുനിന്നു തോല്ക്കുന്നതാണ്." ഇപ്പോൾ നാടോടുന്നതിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു കാര്യമാണിവിടെ ഗുരു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഏതു പിശാചുമായി കൂട്ടുകൂടിയും എന്തു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തും ജയിക്കുക എന്ന നയം മാത്രമേ നമുക്കുള്ളൂ. അതുമാത്രമേ നാം നമ്മുടെ കൂട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ളൂ. തോല്ക്കുക എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതുപോലും എളുപ്പമുള്ള

കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് ദൈവപരിപാലനയിൽ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസത്തോടെ, തന്റെ ചെറു കവിണക്കല്ലുകൊണ്ട് ഗോലിയാത്തെന്ന് രാക്ഷസനെ നേരിട്ട ദാവീദെന്ന ഇടയച്ചെറുക്കനെപ്പോലെ, എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെയും പിന്തുണ നേടാനാവുവിധം, ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയണം.

അന്ധമായ അനുസരണത്തിൽ ഊന്നി ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭാധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, 'ദൈവത്തിന് അസാധ്യമായി ഒന്നുമില്ല' എന്ന യേശുവചനം നമുക്കു പ്രത്യാശ പകരട്ടെ! അഹിംസയിലൂടെ ഇന്ത്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തരാൻ മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തെത്തന്നെ തകർക്കാനും മഹാത്മാഗാന്ധിയെ സഹായിച്ച മഹാസംരംഭത്തിന്റെ തുടക്കം, ഇവിടെ ഇന്നു ചേർന്നതു പോലെയുള്ള യോഗങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കട്ടെ! സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനും വേണ്ടി, അചഞ്ചലമായ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കെ. സി. ആർ. എം. ഈ സംരംഭത്തിൽ വിജയിക്കും എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ, എന്നാലാവുന്ന എല്ലാ സഹകരണങ്ങളും തുടർന്നും വാഗ്ദാനംചെയ്യുന്നു.

ഫോൺ: 9447575322

സഭാമതിലുകൾക്കു പുറത്ത്, സാമൂഹികഭ്രഷ്ടിനാൽ ഏകനായി

റവ.ഡോ.ജെ.ജെ.പള്ളത്ത്

[ഈശോസഭയിലെ പ്രശസ്തവൈദികനായിരുന്ന ലേഖകന്റെ ഹൃദയസ്पर्ശിയായ അനുഭവവിവരണം. ഈ ലേഖനം രണ്ടു ലക്കങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു-എഡിറ്റർ]

രണ്ടായിരമാണ്ടിൽ ഈശോസഭയിൽനിന്നു പൊടുന്നനെ പുറത്താക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് 53 വയസ്സായിരുന്നു. ജീവിക്കാൻ സമ്പത്തോ, പോകാ നൊരിടമോ ഇല്ലാത്ത ഞാൻ സത്യത്തിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്നെ രക്ഷിച്ചത് എന്റെ സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളാണ്.

ഈശോസഭാംഗമെന്ന നിലയിൽ എനിക്കു കിട്ടിയിരുന്ന സമസ്ത സുരക്ഷിതത്വത്തിനു പുറത്തു ജീവിക്കാൻ പഠിക്കുക എന്നതായിരുന്നു എന്റെ ആദ്യത്തെ വെല്ലുവിളി. ലോകമെമ്പാടും, പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളുള്ള ഈശോസഭാംഗമായിരുന്ന എനിക്ക് അന്നുവരെ ഹോട്ടലിൽ താമസിച്ച അനുഭവമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇനി, ഈശോസഭാഭവനങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തെങ്ങാനും എത്തിപ്പെട്ടാൽ, ഏതെങ്കിലും പള്ളിയിലോ കോൺവെന്റിലോ ചെന്ന്, 'വൈദികനാണ് താമസസൗകര്യം വേണം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ രാജകീയസ്വീകരണം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അതെല്ലാം, എന്നെ പുറത്താക്കിയ ഔദ്യോഗിക അറിയിപ്പോടെ അവസാനിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഈശോസഭാംഗങ്ങളെല്ലാം എനിക്കെതിരെ സാമൂഹികഭ്രഷ്ട് ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന മുന്നണിപ്പോരാളികളായി മാറുകയും ചെയ്തു.

ബ്രഹ്മചര്യപൗരോഹിത്യവും സാമൂഹികഭ്രഷ്ട് ഉൽപാദനവും

ഞാനോർക്കുന്നു, പട്ടുവം ദീനസേവനസഭാ ആസ്ഥാനത്ത് ഉണ്ടായ ഒരു തിക്താനുഭവം. എന്നെ പുറത്താക്കിയ ഔദ്യോഗിക അറിയിപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഞാൻ നിത്യസന്ദർശകനായ ഈ സ്ഥലത്ത് സാധാരണപോകുന്നതുപോലെ പോകാനിടയായി. അവിടുത്തെ ഉന്നതർ എന്റെ പുറത്താക്കൽ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും സാധാരണ കന്യാസ്ത്രീകൾ കാര്യം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല; സാധാരണപോലെ അവർ എന്നെ സ്വീകരണമുറിയിൽ ഹൃദയമായി സ്വീകരിച്ച് ചായ

യെല്ലാം തന്ന് സംസാരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊവിൻഷ്യാൾ അതിലെ കടന്നുപോയത്. എന്നെ കണ്ട മാത്രയിൽ അവർ ആ പാവം കന്യാസ്ത്രീകളോട് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു: "സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ ആളുമായാണോ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ..." അതൊരു വല്ലാത്ത അനുഭവമായിരുന്നു. എന്നോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആറേഴു കന്യാസ്ത്രീകൾ എന്നെ രൂക്ഷമായി നോക്കി സ്ഥലം വിട്ടു. സമാനസമീപനമായിരുന്നു എല്ലാ സന്ന്യസ്തസ്ഥാപനങ്ങളിലും പള്ളികളിലും.

ബന്ധുക്കളിൽ എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവായത്, നോബർട്ടൈൻ പൗരോഹിതനായ എന്റെ മുത്ത സഹോദരീ പുത്രനാണ്. അവൻ പൗരോഹിതനാവണമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, പൗരോഹിത്യജീവിതത്തിന്റെ പൊ

ഉള്ളത്തരം അതിനകം മനസ്സിലാക്കിയ ഞാൻ അവനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അത വനം എന്റെ സഹോദരി അടക്കം പല ബന്ധുക്കളും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നു. എന്റെ പുറത്താക്കലിനുശേഷം ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുവന്ന പല സന്ദർഭങ്ങളിലും എന്നെ ഈ പുരോഹിതൻ അവഹേളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്ന്, ഈ അനന്തരവന്റെ സഹോദരിപുത്രിയുടെ (എന്റെ ഗ്രാന്റ് നീസ്സ്) വിവാഹവേളയാണ്. വിവാഹത്തിന് പെണ്ണുപള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന നയിച്ചത് എന്റെ ഈ അനന്തരവനായിരുന്നു. എന്നെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുകൂട്ടിയാൽ അതു വൈവാഹികജീവിതത്തെ ബാധിക്കുംവിധം ദൈവകോപമുണ്ടാക്കും, അതുകാരണം പങ്കെടുപ്പിക്കരുതെന്ന് അയാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവരെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമയമായപ്പോൾ എന്തോ കാര്യമായി പറയുവാനുണ്ടെന്ന ഭാവേന ഒരാളെന്നെ അവിടെനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കുകൊണ്ടുപോയി; തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴേക്കും പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബന്ധപ്പെട്ടവർ, എന്റെ മാറ്റിനിർത്തൽ ആസൂത്രണം ചെയ്തവരടക്കം, എന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ 'ദുഃഖം' പ്രകടിപ്പിച്ചു.

സമാനമായ ഒരു അനുഭവം എന്റെ മറ്റൊരു അനന്തരവന്റെ വൈദികപട്ടസ്വീകരണവേളയിലും ഉണ്ടായി. വൈദികാർത്ഥിയുടെ പിതാവ് എന്റെ അപ്പന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനാണ്. അതായത് ഫസ്റ്റ് കസിൻ. ചടങ്ങിൽ എന്റെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പാക്കാൻ അദ്ദേഹവും കുടുംബവും, വൈദികാർത്ഥിയടക്കം, മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എന്നെ ക്ഷണിച്ചു; കൂടെക്കൂടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് ഞാൻ ചടങ്ങിന് നേരത്തെ എത്തിയപ്പോൾ ഇത്ര താൽപര്യമെടുത്തു ക്ഷണിച്ചവരടക്കം ആരും എന്നെ കണ്ട ഭാവംപോലും കാണിച്ചില്ല. വൈദികാർത്ഥിയുടെ അമ്മ വഴിക്കുള്ള ഒരു സന്യാസി വൈദികനായിരുന്നു വില്ലെന്നു പിന്നീടാണ് മനസ്സിലായത്. വൈദികവൃത്തിയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയ വ്യക്തിയുടെ ചടങ്ങിലുള്ള പങ്കാളിത്തം പട്ടം ഏൽക്കുന്ന ആൾക്ക് അതേ അവസ്ഥതന്നെ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു പരത്തി. ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ അതേപടി സ്വീകരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിയും മനുഷ്യത്വവുമൊക്കെയേ നമ്മുടെ കുഞ്ഞാടുകൾക്കുണ്ടാകാവൂ എന്ന് പുരോഹിതൃ നേതൃത്വം നേരത്തെതന്നെ ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഞാൻ ഈശോസഭ വിട്ടുപോകുന്നതിൽ എന്റെ രണ്ടു സഹോദരിമാർക്കും അത്ര വലിയ ദുഃഖമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, എന്റെ പോരാട്ടത്തിന് വൈകാരിക പിന്തുണയടക്കം സാമ്പത്തിക സഹായവും ഇവരുടെ

ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ വിവാഹിതനായപ്പോഴാണ് ഇവരുടെ വിധം മാറിയത്. സന്യാസസഭ വിടുന്നത് അത്ര വലിയ പ്രശ്നമല്ല, സഭ വിട്ടതിനുശേഷം വിവാഹം കഴിച്ചതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പാതകം എന്ന കാര്യം അവർ മറച്ചുവെച്ചില്ല. എന്റെ ഇളയ

എന്റെ വേറൊരു അനന്തരവൻ ഞാൻ കൊടുത്ത സ്ഥലത്ത് തറവാടു വീട് പൊളിച്ച് പുതിയവീട് വെച്ചപ്പോൾ എന്നെ അറിയിക്കുകയോ അതിലെ കയറിക്കൂടെൽ ചടങ്ങിന് എന്നെ ക്ഷണിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അതിനുകാരണം എന്റെ സാന്നിധ്യം പുതിയ വീടിന് ദൈവശാപമുണ്ടാക്കുമെന്ന് ചില പുരോഹിതർ ഗുണഭോഷിച്ചതാണെന്ന് എനിക്ക് പിന്നീട് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

സഹോദരി ഒരിക്കൽ എന്നോട് പറഞ്ഞു: “നമ്മുടെ മരിച്ചുപോയ മാതാപിതാക്കൾ ചേട്ടായി കാരണം നിത്യനരകത്തിൽ പോയല്ലോ” എന്ന്! അത്യാവശ്യം വിദ്യാഭ്യാസവും ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചുള്ള പൊതുവിജ്ഞാനവുമുണ്ടെന്നു കരുതാവുന്ന, 65 വയസ്സുകാരിയായ ഒരു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ സ്ത്രീയുടെ പാപബോധമാണ് ഇതിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഒരു ഗ്രാമീണവിശ്വാസിയിൽ ബ്രഹ്മചര്യപൗരോഹിത്യം ജനിപ്പിക്കുന്ന വികലമായ പാപബോധത്തിന്റെ അളവ് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

എന്റെ വേറൊരു അനന്തരവൻ ഞാൻ കൊടുത്ത സ്ഥലത്ത് തറവാടു വീട് പൊളിച്ച് പുതിയവീട് വെച്ചപ്പോൾ എന്നെ അറിയിക്കുകയോ അതിലെ കയറിക്കൂടെൽ ചടങ്ങിന് എന്നെ ക്ഷണിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അതിനുകാരണം എന്റെ സാന്നിധ്യം പുതിയ വീടിന് ദൈവശാപമുണ്ടാക്കുമെന്ന് ചില പുരോഹിതർ ഗുണഭോഷിച്ചതാണെന്ന് എനിക്ക് പിന്നീട് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

സർക്കാരിന്റെ എച്ച്.ഐ.വി./എയ്ഡ്സ് പ്രതിരോധപ്രവർത്തനപദ്ധതി നടപ്പാക്കുന്ന സമയത്താണ് ഞാൻ ഈശോസഭയിൽനിന്നു പുറത്താകുന്നത്. ആ പരിപാടി തുടർന്നപ്പോൾ, മാനന്തവാടി വികാരി ജനറാൾ എന്റെ ഇടവകയിൽപോയി മാതൃസംഘടനയുടെ രൂപതാമീറ്റിങ്ങിൽ എന്റെ ബന്ധുക്കൾ അടങ്ങിയ സദസ്സിനോട് എന്റെ പേരെടുത്തുപറഞ്ഞ് ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിച്ചു: “ഈശോസഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ ഈ ഇടവകക്കാരനായ പള്ളത്തച്ചൻ കണ്ണൂരിൽ

മാത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട സിസ്റ്ററിന്റെ ദാരുണകഥ

ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ, യു.എസ്.എ.

[ബഹു. സിസ്റ്ററിന്റെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം, അവരുടെ പേര് ഒഴിവാക്കിയാണ്, 'സത്യജാല'ക്കുവേണ്ടി ഈ ലേഖനം തയ്യാറാക്കിയത്-എഡിറ്റർ]

സോഷ്യൽ മീഡിയാകളുടെ വ്യാജപ്രചാരണങ്ങളാണ് സഭയിൽ ദൈവവിളി കുറയാൻ കാരണമായതെന്നും, യുവതികളും യുവാക്കളും പഴയതുപോലെ സന്യാസം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്തതിന്റെ കാരണം മറ്റൊന്നല്ലെന്നും കർദ്ദിനാൾ ജോർജ് ആലഞ്ചേരി അടുത്തയിടെ പറയുകയുണ്ടായി. സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ഇന്നും നടക്കുന്ന പല പ്രാകൃത രീതികളുമായും അനുസരണ പഠിപ്പിക്കലുമായും വ്യക്തിഹത്യാകഥകളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ഒട്ടുവളരെ കാര്യങ്ങൾ സോഷ്യൽ മീഡിയാവഴി പുറംലോകമറിഞ്ഞു എന്നതു ശരിയാണ്. കൂടാതെ, സഭയിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന ചില പുരോഹിതരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും കരളലിയിക്കുന്ന കഥകളും സാമൂഹികമീഡിയാകളിൽ വരാറുണ്ട്. പുരോഹിതർ കാണിക്കുന്ന തെറ്റുകളെ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് അതെല്ലാം ശരിയെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ കർദ്ദിനാൾ ആലഞ്ചേരി ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാകാം. പുരോഹിതരായ അധികാരമോഹികളുടെ ക്രൂരതയുടെ കഥകൾ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ദൈവവിളിയെന്ന പേരിൽ പാവപ്പെട്ട പിള്ളേരെ മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതരും ചതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വസ്തുതകൾ പുറം ലോകമറിയാൻ തുടങ്ങിയതും സൈബർ ലോകത്തിന്റെ വളർച്ചയോടെയാണ്. സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങളിൽ വരുന്ന സഭയുടെ കൊള്ളരുതായ്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഇത്തരം വാർത്തകളും കഥകളും അവാസ്തവങ്ങളെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് മാർ ആലഞ്ചേരിയും മെത്രാന്മാരും

മറ്റുള്ളവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും വെള്ളംമാത്രമാണു സിസ്റ്ററിനു കൊടുത്തിരുന്നത്. അവരുടെ തുണികളെല്ലാം കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. നാട്ടിലേക്കുപോകാനുള്ള വിസയും റദ്ദാക്കി. കോൺഗ്രിഗേഷനിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനായിരുന്നു ശ്രമം.

വേശ്യാലയം നടത്തി ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഹീനമായ ഒരു പണി ചെയ്യുന്നതിനു പകരം അയാൾക്ക് ഇരുന്നൂ ജീവിച്ചുകൂടേ?..” എന്നൊക്കെ. നിങ്ങൾ ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ, ഇയാളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം പൈശാചികതയുടെ ഏത് അളവുകോൽവച്ചാണ് അളക്കേണ്ടത്? എന്റെ ബന്ധുക്കളെ അങ്ങേയറ്റം അവഹേളിക്കുകയായിരുന്നു അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. ശാരീരിക ക്രൂരതയ്ക്കു കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ അത് ഒഴിവാക്കി, മാനസികക്രൂരത ജീവിതശൈലിയാക്കിയ ബ്രഹ്മചാരിപുരോഹിത-സന്യാസ്തസമൂഹത്തിനും അവർ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന വിശ്വാസിസമൂഹത്തിനുംമാത്രമേ ഇതു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കൈവെട്ടുകേസിൽ പ്രൊഫസർ ജോസഫിനോടു കാണിച്ച ഹൃദയകാഠിന്യം മറ്റേതു മതനേതൃ

ത്വത്തിനാണ് കാണിക്കാൻ കഴിയുക!

ഇതരസന്യാസ്ത-പുരോഹിതസമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ട മറ്റാരെക്കവിഞ്ഞുമുള്ള പിന്തുണ, സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു ചെറിയ വിഭാഗത്തിൽനിന്ന് എനിക്ക് ലഭിച്ചുവെന്നു വേണം പറയാൻ. എന്നാൽ, ഞാൻ വിവാഹിതനായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെല്ലാം പിൻമാറിയെന്നുമാത്രമല്ല, എന്റെ നീക്കങ്ങൾ ഔദ്യോഗിക നേതൃത്വത്തെ അറിയിക്കാൻ മുൻസൗഹൃദം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണ് ദഃഖകരമായ സത്യം; ഇവിടെയും വിലുന്ദ ബ്രഹ്മചര്യം തന്നെ.

(തുടരും)

ഫോൺ: 9447482210

പുരോഹിതരും അവ നിഷേധിക്കുന്നില്ല?

ഒരു പാവം യുവകന്യാസ്ത്രീയുടെ കഥ ഇന്നു സോഷ്യൽ മീഡിയാകളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഒരു പുരോഹിതന്റെ പീഡനശ്രമം ചെറുത്തതിന്റെ പേരിൽ ഇറ്റലിയിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെടുകയും, അവിടെ 3 വർഷത്തെ അടിമവേലയ്ക്കുശേഷം ഒരു അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഇറ്റലിയിലെ കൊടുംതണുപ്പിലേക്ക് ബലമായി തൊഴിച്ചു പുറത്താക്കപ്പെടുകയും, കേരളത്തിലെത്തി തന്റെ പൂർവ്വമഠത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാനെത്തിയപ്പോൾ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട് ഉച്ചവെയിലിന്റെ ചൂടിലേക്ക് തള്ളി വിടപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഈ കന്യാസ്ത്രീയുടെ കഥ, സിസ്റ്റർ അഭയയ്ക്കും പ്രൊഫ. ടി.ജെ. ജോസഫിന്റെ സഹധർമ്മിണി സലോമിക്കും ശേഷം മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ഒന്നായി കരയിക്കാൻ പോരുന്ന ഒന്നായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും, ഇതിനൊന്നും സമാധാനം പറയാതെ, 'ഈ കന്യാസ്ത്രീയെ തിരിച്ചെടുക്കില്ല' എന്ന് സഭയുടെ 'നിത്യവക്താവ്' തേലക്കാട്ടിനെക്കൊണ്ടു പ്രഖ്യാപിച്ച് തങ്ങളുടെ ക്രൂരത വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്, എറണാകുളം രൂപതാമെത്രാനും മേജറും മറ്റു മെത്രാന്മാരും.... സോഷ്യൽ മീഡിയ കളാണത്രെ ഇതിനെല്ലാം ഉത്തരവാദി!

കണ്ണൂർ സ്വദേശിനിയായ ഈ സിസ്റ്റർ 2004 മെയ് 5-നാണ് കോൺവെന്റിൽ ചേർന്നത്. 2007 ജനുവരി 15-ന് സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ച് കന്യാസ്ത്രീയായി. അതിനുശേഷം മദ്ധ്യപ്രദേശിൽ 'പച്ചോർ' എന്ന സ്ഥലത്ത് 'പ്രോവിഡന്റ്' കോൺവെന്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപികയായി ജോലിയാരംഭിച്ചു.

'പ്രോവിഡന്റ് കോൺവെന്റ്'നോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിൽ ധ്യാനഗുരുവായിരുന്ന വൈദികനാണ് ഇവരെ ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. അതേക്കുറിച്ച് അവർ പറയുന്നു: 'ആദ്യം ഈ ധ്യാനഗുരു ഇഷ്ടം പ്രകടിപ്പിച്ചുവന്നു. കൈയ്ക്കു പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, എതിർത്തു. പിന്നീട് വാദിയെ പ്രതിയാക്കിക്കൊണ്ട്, ഞാൻ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതായി കഥയുണ്ടാക്കി.' മദർ ചോദ്യംചെയ്തപ്പോൾ, 'ഞാനങ്ങനെ കുറ്റം ചെയ്തെന്നു കരുതുന്നുണ്ടങ്കിൽ എന്തെന്ന് വിട്ടിൽ പറഞ്ഞുവീട്ടേക്കൂ' എന്നാണ് അന്ന് ഈ സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, മദർ ഈ സിസ്റ്ററിനെ അന്നു പറഞ്ഞുവിട്ടില്ല. പകരം, അന്നുനയത്തോടെ, 'സാരമില്ല കുട്ടീ, ഇങ്ങനെയൊരു സംഭവം നടന്നുവെന്ന് പുറംലോകം അറിയാതിരുന്നാൽ മതി' എന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അതിന്റെ കാരണം വേറെയായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടാണു മനസ്സിലാത്. അന്ന് സിസ്റ്റർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്കൂളിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലി

അടുത്തിരുന്നു. പ്രോഗ്രാമുകളുടെ പ്രധാന ചുമതലക്കാരിയായിരുന്നു അവർ. കൂടാതെ, പത്താംക്ലാസിലെ പരീക്ഷകൾ നടക്കുന്ന സമയവുമായിരുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ, തല്ക്കാലം അവരെ മഠത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നു. ജൂബിലി കഴിഞ്ഞാണ് ഇറ്റലിയിലെ മഠത്തിലേക്കു സ്ഥലംമാറ്റുന്നതായ ഓർഡർ കൊടുത്തത്. ഒരു സൂചനപോലും കൊടുക്കാതെ, ധ്യാനഗുരുവും കന്യാസ്ത്രീകളും ഒത്തു കളിച്ചുള്ള ഒരു തീരുമാനമായിരുന്നു അത്. നിത്യവ്രതത്തിനുശേഷം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവരുമെന്നാണ് സിസ്റ്ററിനെയും വീട്ടുകാരെയും അവർ ധരിപ്പിച്ചത്.

2012 മെയ് ഇരുപത്തൊന്നാം തീയതി ഇറ്റലിയിലെ മദർഹൗസിലേക്കു നാടുകടത്തിയ അവരെ അവിടെ അടിമജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്നതിനു

തക്കതായ കാരണമില്ലാതെ പറഞ്ഞു ചാൽ പോകില്ലെന്നു സിസ്റ്റർ തിരിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം പീഡനമായിരുന്നു ഫലം. അങ്ങനെയെല്ലാം കണ്ണൂരുള്ള മാതാപിതാക്കൾ ഈ സ്ത്രീ ചെയ്തതെല്ലാം ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കി. മദർ മറ്റും കന്യാസ്ത്രീകൾ നിസ്സഹായയായ സിസ്റ്ററിന്റെ ദീനരോദനം കേട്ട് വിതുമ്പിക്കരയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചുറ്റുമുള്ള മിക്ക കന്യാസ്ത്രീകളും നിഷ്കളങ്കയായ ഈ സിസ്റ്ററിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ആരും കാണാതെ അവർ സിസ്റ്ററിന് പാലും ബിസ്കറും കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

പുറമേ, കക്കുസുകളും കുളിമുറികളും വൃത്തിയാക്കണമായിരുന്നു. മറ്റുള്ള കന്യാസ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രങ്ങളും പാത്രങ്ങളും കഴുകണമായിരുന്നു. സന്യാസജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കാൻ കൂടെക്കൂടെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഭീഷണിക്കു മുമ്പിൽ അടി പതറാതെ അവർ ആ മഠത്തിൽ പിടിച്ചുനിന്നു. മാനസികമായി തളർത്താൻ എല്ലാ അടവുകളും അവിടുത്തെ അധികാരികളായ മലയാളി കന്യാസ്ത്രീകൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോ കാരണംപറഞ്ഞ്, അടിയും ഇടിയും തൊഴിയും കൊടുത്ത് അവരെ ദേഹോപദ്രവവുമേല്പിച്ചിരുന്നു.

ഇറ്റലിയിൽ സിസ്റ്ററിനെ നിത്യവും പീഡി

പിന്നുകൊണ്ടുവരുന്ന മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും പട്ടിണി കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും വെള്ളംമാത്രമാണു സിസ്റ്ററിനു കൊടുത്തിരുന്നത്. അവരുടെ തുണികളെല്ലാം കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. നാട്ടിലേക്കുപോകാനുള്ള വിസായും റദ്ദാക്കി. കോൺഗ്രിഗേഷനിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനായിരുന്നു ശ്രമം. തക്കതായ കാരണമില്ലാതെ പറഞ്ഞയച്ചാൽ പോകില്ലെന്നു സിസ്റ്റർ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം പീഡനമായിരുന്നു ഫലം. അങ്ങനെയെല്ലാം കണ്ണുകളുള്ള മാതാപിതാക്കൾ ഈ സ്ത്രീചെന്നായ്ക്കളുടെ മർദ്ദനമുറകൾ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. മഠത്തിലുള്ള മറ്റു കന്യാസ്ത്രീകൾ നിസ്സഹായയായ സിസ്റ്ററിന്റെ ദീനരോദനം കേട്ട് വിതുമ്പിക്കരയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചുറ്റുമുള്ള മിക്ക കന്യാസ്ത്രീകളും നിഷ്കളങ്കയായ ഈ സിസ്റ്ററിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ആരും കാണാതെ അവർ സിസ്റ്ററിന് പാലും ബിസ്ക്കറ്റും കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

ഇറ്റലിയിലെ മൂന്നുവർഷത്തെ മൂഗീയമായ അടിമപ്പണിക്കുശേഷം ജോലിക്കു സ്പീഡില്ലായെന്നു പറഞ്ഞ് മഠത്തിൽനിന്നു പുകച്ചുതള്ളാനുള്ള ആലോചന തുടങ്ങി. അവസാനം, ആത്മാർത്ഥതയില്ല എന്ന മുടന്തൻന്യായം പറഞ്ഞ് നിസ്സഹായയായ അവരെ ഇറ്റലിയിലെ കോൺവെന്റിൽ നിന്നും തെരുവിലേക്കു പുറത്തള്ളുകയായിരുന്നു. ഏതാനും മലയാളികൾ അവിടെനിന്നും അവരെ രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് മറ്റുപക്ഷങ്ങളൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് സുരക്ഷിതമായി നാട്ടിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. ഇറ്റലിയിൽ വേശ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്ന മലയാളി പുരോഹിതരുടെ ഒരു മാഫിയാ ഗ്രൂപ്പുണ്ടെന്നുള്ള വാർത്ത ഏതാനും വർഷംമുമ്പ് പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചിരുന്നു. (കാണുക, 'സത്യജാല' 2012 നവംബർ ലക്കം, പേജ്-32 -എഡിറ്റർ) കുട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരായ (Pimps) അവരുടെ കൈകളിൽ ഈ യുവകന്യാസ്ത്രീ അകപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഇവരുടെ ജീവിതം പിച്ചിത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതിനുത്തരം സഭ പറയുമായിരുന്നോ?

മൂന്നു വർഷത്തിനുശേഷം, ഈ ഫെബ്രുവരി 20-ന് നെടുമ്പാശ്ശേരിയിലെത്തിയ ഇവർ നേരെ പോയത് തോട്ടയ്ക്കാട്ടുകരയിലുള്ള മഠത്തിലേയ്ക്കായിരുന്നു. 'മദർ ഹൗസി'ൽനിന്നുള്ള നിർദ്ദേശപ്രകാരമായിരുന്നിരിക്കാം, അവിടെയും ഈ സിസ്റ്ററിനെ മഠത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീകൾ മഠത്തിൽ കയറ്റാതെ ബലമായി പുറത്താക്കുകയാണു ചെയ്തത്. സിസ്റ്ററുടെ ബാഗുകൾ പുറത്തേയ്ക്കു വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു. ഇറ്റലിയിൽ അവരെ ഏറ്റുമുട്ടി പീഡിപ്പിച്ച ഒരു സിസ്റ്ററും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. മഠത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാ

ഞ്ഞതുകൊണ്ട് നടവെയിലത്ത് പത്തു മണിക്കൂറോളം ഈ സിസ്റ്ററിനു ദേശീയ പാതയിൽ നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. നീണ്ട മണിക്കൂറുകൾനിന്ന് അവശയായിത്തീർന്ന ഇവരെ നാട്ടുകാർ ഇടപെട്ടാണ് പ്രശസ്ത സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനായ ശ്രീ ജോസ് മാവേലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആലുവയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'ജനസേവാ ശിശുഭവ'നിൽ എത്തിച്ചത്. സിസ്റ്റർ അഞ്ചുവർഷം ജോലി ചെയ്തിട്ടും സ്വന്തമായി ഒരു പൈസാപോലും പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാ കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും അവസ്ഥ ഇതുതന്നെയെന്ന് അവർ പറയുന്നു.

ഇത്രമാത്രം പീഡനങ്ങളേറ്റിട്ടും, ഈ സിസ്റ്റർ തന്നെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ധ്യാനഗുരുവിന്റെ പേരു വെളിപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. അത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ആരുടെയും പേർ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ തനിക്കു നീതി ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരതിന് ഇനി തയ്യാറായേക്കുമെന്നു കരുതാം.

ഇന്നവർ സഭയുടെ പീഡനങ്ങൾക്കെതിരെ മനസിടറാതെപോരാട്ടത്തിനിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. തോൽക്കാൻ തയ്യാറല്ലെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ആരെയും ക്രൂശിക്കാനല്ല; മറിച്ച്, ഈ അനുഭവം ഇനി മറ്റൊരാൾക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും സഭയുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കാനുമാണ് താൻ അങ്കംവെട്ടുന്നതെന്ന് അവർ പറയുന്നു....

മനുസാക്ഷി മരവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും ധാർമ്മികവും മറ്റു വിധത്തിലുമുള്ള പിന്തുണ തീർച്ചയായും അവർക്കുണ്ടാകും. അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽത്തന്നെ രൂപംകൊണ്ട 'KCRM Priests & ExPriests-Nuns Association' എന്ന പ്രസ്ഥാനം ഇപ്പോൾത്തന്നെ അവരുടെ പ്രശ്നം ഏറ്റെടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ജീവിക്കുന്ന അഭയമായി മാറുകയാണ് ഈ സിസ്റ്റർ.

പുറത്താക്കപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീ; KCRM-ന്റെ ഇടപെടലുകൾ

കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (കെ.സി.ആർ.എം. സംസ്ഥാനപ്രസിഡന്റ്)

ആലുവാ, തോട്ടക്കാട്ടുകരയിലുള്ള അഗതാമഠത്തിൽനിന്നും ഫെബ്രു.20-ന് ഒരു കന്യാസ്ത്രീയെ പുറത്താക്കിയ വാർത്തയറിഞ്ഞ്, KCRM പ്രവർത്തകരായ റെജിത്തള്ളാനിയും ഞാനും സിസ്റ്ററെ ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ പിന്തുണ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫെ. 26-നു റെജിത്തള്ളാനി സിസ്റ്ററെ നേരിൽക്കണ്ട് വിവരങ്ങൾ ആരായുകയും ഭാവിപരിപാടികൾ ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിൻപ്രകാരം, മാർച്ച് 2-നു എറണാകുളം പ്രസ്ക്ലബ്ബിൽ പത്രസമ്മേളനം നടത്തി. അതിൽ, ധ്യാനപ്രസംഗകനായ ഒരു മലയാളിവൈദികനിൽനിന്നാണ് പീഡനശ്രമമുണ്ടായതെന്നും അതിൽ പരാതിപ്പെട്ടതിന്റെ പ്രതികാരമായി ഇറ്റലിയിലേക്ക് മൂന്നുവർഷം കഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്നും, 13 വർഷമായിട്ടും നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തിയില്ലെന്നും, കാരണംപോലും വ്യക്തമാക്കാതെ മഠത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയായിരുന്നെന്നും സിസ്റ്റർ വിശദീകരിച്ചു. മഠത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കാനുള്ള കാരണം രേഖാമൂലം നൽകാനുള്ള മര്യാദയെങ്കിലും മഠം അധികാരികൾ കാണിക്കണമെന്നും മഠത്തിൽത്തന്നെ തുടരണമെന്നാണ് ആഗ്രഹമെന്നും സിസ്റ്റർ വ്യക്തമാക്കി. പ്രശ്നം രമ്യമായി പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ മഠത്തിനു മുൻപിൽ നിരാഹാരസത്യാഗ്രഹം, നിയമനടപടികൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാക്കി.

സിസ്റ്ററോടൊപ്പം റെജിത്തള്ളാനി, ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, ഫാ. കെ.പി.ഷിബു, സിസ്റ്റർ മോളി, എന്നിവരാണ് പത്രസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. മാധ്യമപ്രവർത്തകർ നിയമനടപടികൾ സ്വീകരിക്കാത്തതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. പുരോഹിതന്റെ പേരു വെളിപ്പെടുത്താൻ പല വിധത്തിൽ മാധ്യമപ്രവർത്തകർ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയെങ്കിലും, ഭീഷണിയുള്ളതിനാലും കൂടുതൽ വിവാദം ഉണ്ടാക്കി ശത്രുത വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കാനുമായി തൽക്കാലം

പേരുവെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നും സമയമാകുമ്പോൾ നിങ്ങളോടടുതന്നെ പറയാമെന്നുമുള്ള നിലപാടിൽ സിസ്റ്റർ ഉറച്ചുനിന്നു. മാധ്യമപ്രവർത്തകർ വിവിധ നിയമവശങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി സഹകരണം വാഗ്ദാനംചെയ്തു.

പത്രസമ്മേളനത്തിൽ മുഖ്യധാരാ മാധ്യമങ്ങളെല്ലാം അണിനിരന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, അവയിൽ ചുരുക്കംചില മാധ്യമങ്ങൾ മാത്രമേ വാർത്ത റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതായി കണ്ടുള്ളൂ. മാധ്യമങ്ങളുടെ വായപ്പിച്ച് ഈ 'പുണ്ണുകൾ' എത്രകാലം മുടിവെക്കാൻ കഴിയും, സഭാധികാരികൾക്ക്? ഒരുനാൾ ഇവ പൊട്ടിയൊഴുകും പുറത്തേയ്ക്ക്, ആർക്കും സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തവണ്ണം.

പത്രസമ്മേളനത്തിനു ശേഷം അന്നുതന്നെ 5 പേരും ചേർന്ന് ബിഷപ്പ് സെബാസ്റ്റ്യൻ എടയന്ത്രത്തിനെ കണ്ട് 50 മിനിറ്റോളം സംസാരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു. മിനിറ്റുകൾക്കുമുൻപ് പത്രസമ്മേളനത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നെന്നു മാത്രമല്ല, പലരുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മഠത്തിൽ തിരിച്ചെടുക്കണമെന്നു കാണിച്ച് സിസ്റ്റർ തയ്യാറാക്കി കൊണ്ടുചെന്ന അപേക്ഷ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു മഠാധികൃതരുടെമേൽ അധികാരമൊന്നുമില്ലത്രേ!! അഗതാക്കാർ ധിക്കാരികളാണെന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചു. 9 വർഷമായിട്ടും നിത്യവ്രതവാഗ്ദാനം നടത്താൻ സിസ്റ്ററിന് അവസരം നൽകാത്തത് തെറ്റാണെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ഇറ്റലിക്കു പോയ അഗതാ സിസ്റ്റേഴ്സ് രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു തിരികെയെത്തുമെന്നും (ഈ പ്രശ്നത്തിനു കാരണക്കാരായ രണ്ടു സന്ന്യാസിനികളെ ഇറ്റലിയിലേക്കു മാറ്റുകയായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീട് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു), അപ്പോൾ അവരുമായി സംസാരിച്ച് ഭാവിജീവിതത്തിനാവശ്യമായ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകി പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ഇടപെടാമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറപ്പുതന്നു. പ്രശ്നപരിഹാരമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിയമനടപടികളും നിരാഹാരസമരവും പ്രതീക്ഷിക്കാം എന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയശേഷം ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. ഫോ: 9496313963

പുറത്താക്കപ്പെട്ട സിസ്റ്റർ നിരാഹാരസത്യഗ്രഹത്തിനൊരുങ്ങുന്നു

[മാർച്ച് 3-ലെ Indian Express-ൽവന്ന വാർത്തയുടെ ഭാഷാന്തരം - എഡിറ്റർ]

ഒരു വൈദികന്റെ പീഡനശ്രമത്തെ ചെറുത്തതിനെത്തുടർന്നു സന്യാസസഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കന്യാസ്ത്രീ, തന്നെ സഭയിൽ തിരിച്ചെടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുള്ള തന്റെ സമരം ശക്തമാക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. ഇപ്പോൾ ആലുവായിലെ 'ജനസേവാ ശിശുഭവ'ന്റെ തണലിൽ കഴിയുന്ന കന്യാസ്ത്രീ, തോട്ടയ്ക്കാട്ടുകരയിലുള്ള 'സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് സെന്റ് അഗത്ത കോൺവെന്റ്' നുമുമ്പിൽ അനിശ്ചിതകാലം നിരാഹാരസമരത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണിപ്പോൾ.

കണ്ണൂർ സ്വദേശിനിയായ ഇവർ കന്യാസ്ത്രീ ആയത് മദ്ധ്യപ്രദേശിലുള്ള പച്ചോർ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള മഠത്തിലാണ്. അവർ പറയുന്നതു പ്രകാരം, 2011-ൽ ഒരു വൈദികൻ തനിക്കെതിരെ നടത്തിയ ലൈംഗിക പീഡനശ്രമത്തെക്കുറിച്ച് അവരോട് പരാതിപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്നാണ്, ഇവരുടെ മഠാധിപതികൾ അവർക്കുനേരെ ശത്രുത പുലർത്താനാരംഭിച്ചത്.

സിസ്റ്റർ പറയുന്നു: “2012 മെയ് മാസത്തിൽ എന്നെ

സഭയുടെ ഇറ്റലിയിലുള്ള ആസ്ഥാനമഠത്തിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ അവർ ശാരീരികമായും മാനസികമായും എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പല ദിവസങ്ങളിലും ഭക്ഷണം നൽകാതെ അവർ എന്നെ പട്ടിണിക്കിടുകയുണ്ടായി. പീഡനപരമ്പരകൾക്കൊടുവിൽ കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള വിമാനടിക്കറു നൽകി ഇറ്റലി വിട്ടുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയായിരുന്നു, മഠാധികൃതർ. എന്റെ സഭയുടെ തോട്ടയ്ക്കാട്ടുകരയിലുള്ള മഠത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെയും എനിക്കവർ പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചു. എന്റെ ബാഗും മറ്റും പുറത്തേക്കു വലിച്ചെറിയുകയും പുറത്തുപോകാനാവശ്യപ്പെടുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. അവിടുത്തെ നാട്ടുകാരാണെന്നെ 'ജനസേവാ ശിശുഭവനി'ൽ എത്തിച്ചത്”

തന്നെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതിന്റെ കാരണം സഭാധികൃതർ വ്യക്തമാക്കുവരെ തന്റെ ധർമ്മസമരം തുടരുമെന്ന് അവർ പ്രസ്താവിച്ചു.

മുൻ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർക്കും കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും മംഗളപത്രം നൽകി ആദരിച്ചു

കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ചരിത്രരേഖകളിൽ ഇടം നേടിയ 'കെ. സി. ആർ. എം. പ്രീസ്റ്റ്സ് & എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ'ന്റെ കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനത്തിലാണ് 613 മുൻ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർക്കും കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും മംഗളപത്രം നൽകി ആദരിച്ചത്. സമ്മേളനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഇനമായ ആദരിക്കൽ ചടങ്ങ് കെ. സി. ആർ. എം. സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. കെ. കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചു.

ലോകത്ത് ആദ്യമായാണ് ഒരു അത്തായ സംഘടന ഇത്തരമൊരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുചേർക്കുന്നത്. ഈ മഹാസമ്മേളനം വരുംദിവസങ്ങളിൽ സമൂഹത്തിൽ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റത്തിന് ഇടയാക്കുമെന്ന് വിദഗ്ദ്ധർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കുട്ടികളുടെ പരീക്ഷാകാലമായതിനാലും മറ്റു ചില കാരണങ്ങളാലും എത്തി

ച്ചേരുവാൻ കഴിയാതെ പോയ 287 പേർക്ക് സംഘടനയുടെ ആദ്യ കമ്മിറ്റിയിൽവച്ച് മംഗള പത്രം വിതരണം ചെയ്യുന്നതാണ്.

പിന്നീട് എല്ലാവരുംചേർന്ന് 'കെ.സി. ആർ.എം. പ്രീസ്റ്റ്സ് & എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ' എന്ന ദേശീയ സംഘടനയ്ക്കു രൂപംനൽകിയപ്പോൾ സമ്മേളനഗരിയായ കേ ആവേശം അലതല്ലി. മരുഭൂമിയിൽ പെയ്തിറങ്ങിയ മഴയായിമാറി കൊച്ചി സമ്മേളനം. സഭാനേതൃത്വത്തിൽ നിന്നു നീതി നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദമായി കൊച്ചി സമ്മേളനം മാറി. ശബ്ദമില്ലാത്തവരുടെ ഈ ശബ്ദം തിരമാലകൾപോലെ ഒന്നൊന്നായി സമൂഹത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേരുകയാണ്. എല്ലാം ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ച് നന്ദിയോടെ ആദ്യ സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മചര്യം ഗാർഹസ്ഥ്യത്തിന്റെ നിരാകരണമാകുമ്പോൾ

സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ

ഒരു വ്യക്തിയുടെ നൈസർഗികമായ ചോദനകളെ, കഴിവുകളെ, ആഗ്രഹങ്ങളെ ഒക്കെ കുടുംബത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ശാഠ്യങ്ങൾക്കടിമപ്പെടുത്തുന്നതാണോ ദൈവവിളി എന്നൊരാൾ സംശയിച്ചാൽ അതു തെറ്റെന്നു പറയാമോ? തികച്ചും ആത്മാവേക്ഷണത്തിനും ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കുമായി ജീവിതം മാറ്റിവെച്ചിട്ട്, അതു സാക്ഷാത്കരിക്കാനാകാതെ തിരിച്ചുവരുന്നവരുടെ പുനരധിവാസമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, എർണാകുളത്തു നടന്ന അഖിലേന്ത്യാ സംഗമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ദൈവവിളിയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ അപനിർമ്മിതിയെപ്പറ്റിയുമുള്ള ചിന്തയ്ക്ക് കൂടുതൽ പ്രസക്തി കൈവന്നിരിക്കുന്നു.

മുമ്പെന്നത്തേയുംകാൾ കൂടുതലായി വൈദികരും സന്യാസിനീ സന്യാസികളും, തങ്ങൾ ഒരിക്കൽ സ്വമനസ്സാലെ സ്വീകരിക്കുകയും, പിന്നീട് ഏതാനും വർഷത്തെ പരീക്ഷണത്തിനുശേഷം അതു തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അത്രയും ദൈവികമോ മാനുഷികമോ ആയിരുന്നില്ലെന്ന കണ്ടെത്തലിൽ ആകുലരാകുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രതിസന്ധികളുടെ ഒരു കാലമാണിത്. അങ്ങനെ, ആത്മവിശുദ്ധിക്കും പരസേവനത്തിനുമായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചവരുടെ മനസ്സ് മാറാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് അവരിൽ ചിലർതന്നെ തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് നമുക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിലാരുംതന്നെ എല്ലാം പറയാൻ ശ്രമിക്കുകയോ അതിനു തക്കതായ ചുറ്റുപാടുകളിൽ എത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുവേണം കരുതാൻ. അപക്വമായ ഒരു പ്രായത്തിൽ സന്യാസ-വൈദികാർത്ഥികൾ ഏറ്റെടുക്കുന്ന വ്രതങ്ങളുടെ കാര്യവും കൂടുതൽ പക്വമായ പ്രായത്തിൽ താങ്ങാനാവാതെ വരുന്നതും, ബുദ്ധിഹീനരും സ്വാർത്ഥമതികളുമായ തീവ്രകാർക്കശ്വക്കാരുടെ മനുഷ്യത്വമില്ലായ്മയും അധികാരതാണ്ഡവങ്ങളും ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി പലർക്കും പുനർചിന്തനം നടത്താനിടയാക്കുന്ന കാരണങ്ങളിൽപ്പെടുത്താം. എന്നാൽ കപടബോധങ്ങളുടെ പ്രേരണയാൽ അവരും നമ്മളും വെളിപ്പെടുത്താനും നേരിടാനും മടിക്കുന്ന ചില സത്യങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പില്ലേ എന്ന ചോദ്യം അസ്ഥാനത്തല്ല.

ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ചടങ്ങു മാത്രമായി സ്വന്തം വീട്ടിൽ കണ്ടറിഞ്ഞ ദാമ്പത്യത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികൾക്കുമുന്നിൽ തോറ്റുപോയ ജീവിതങ്ങളുടെ മുരടിപ്പുകളായിരുന്നില്ലേ ഒരു കാലത്ത് പല ദൈവവിളികളുടെയും സ്രോതസ്സ്? അങ്ങനെ വീടും നാടും വിട്ട് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടവരിൽ പലരും

സത്യസന്ധമായ ആത്മനിരീക്ഷണത്തിലൂടെയും അഗാധമായ പഠനത്തിലൂടെയും തങ്ങളുടെ ശരീരം ക്ഷേത്രമാണെന്നും അതിൽ ദൈവികമായ ആനന്ദം കൂടിയിരിക്കുന്നെന്നും കണ്ടെത്തുകയും, ആ ആനന്ദം പ്രണയാനുഭവങ്ങളിലൂടെയേ സാക്ഷാത്കരിക്കാനാവൂ എന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് നേടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തങ്ങളുടെ 'ദൈവവിളി'യെ ചോദ്യംചെയ്യാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവണം. അതൊരു തെറ്റല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ശ്രേഷ്ഠതരമായ ആത്മാവബോധത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ കരുത്തിന്റെ പ്രകടനവുമാകാം. ഇത്തരമൊരു തിരിച്ചറിവ് അന്തേവാസികൾക്ക് ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ എല്ലാ നടപടികളും ഇന്നും കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്നതും ബാഹ്യലോകത്ത് കുടുംബവും സമൂഹവും അതിനു വളമിടുന്നുവെന്നതും ഒരു കപടസമൂഹത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു കരുതിയാൽമതി. എന്നിട്ടും, ശരീരവും മനസ്സും പ്രണയിക്കുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭവം ഉണ്ടാവുക എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ധാരാളം വൈദികർക്കും സന്യസ്തർക്കും സാധിക്കുന്നു. അതിനവർ സ്വന്തം വഴികൾ തേടുന്നു എന്നത് സ്തുത്യർഹമാണ്. ആശ്രമവൈദിക ജീവിതത്തിലെ തീരെ അയവില്ലാത്ത നിയമങ്ങളിൽ കുരുങ്ങി ആത്മാവ് നൂറുങ്ങിപ്പോയ ദമ്പതിയാവസ്ഥയിൽനിന്നുള്ള മോചനം മോഹിച്ചുകഴിയുന്നവർ ഈ നാട്ടിൽ ഇനിയും ധാരാളമുണ്ടെന്നുതന്നെ വേണം അനുമാനിക്കാൻ. ഒരു വിമോചന പ്രസ്ഥാനവും വേണ്ടത്ര ഗൗരവത്തോടെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അതീവ ഗുരുതരമായ ഒരു വിഷയമാണിത്. സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ ഘടകങ്ങളോളം എന്നല്ല, അതിൽക്കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം വ്യക്തികളുടെ വൈകാരികമായ വിഷയങ്ങൾക്ക് നല്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത് മങ്ങളുടെയും ആശ്രമങ്ങളുടെയും അകത്തളങ്ങളിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടങ്ങൾ അരാജകത്വത്തിന്റെയും മനോരോഗങ്ങളുടെയും വിളഭുമിയായി മാറിയത് എന്ന കണ്ടെത്തൽ

ഇന്നത്തെ കേരളസമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശേഷാൽ സാർഥകമാണ്. സമീപകാലത്ത് ഇവിടെ ഏറിവരുന്ന ഭക്ത്യാഭാസങ്ങളും രത്യാഭാസങ്ങളും ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ജന്മവാസനകളെ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ തടയുമ്പോഴാണ് അവ വൈകൃതവും രോഗഗ്രസ്തവുമാകുന്നത്. വൈദികരുടെയും സന്യസ്തരുടെ യുമിടയിൽ മാത്രമല്ല, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും ഇങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന മനോരോഗികൾ കുറവല്ല എന്നത് അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദാരുണ സംഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിലെന്നപോലെ സാമൂഹിക പെരുമാറ്റത്തിലും കാപട്യം നിറഞ്ഞുകുറവിയുന്ന ഒരു സമൂഹമാണു നമ്മുടേത് എന്ന് ലജ്ജാപൂർവ്വം ഏറ്റുപറയേണ്ടിവരുന്നു. അടുത്തകാലത്തെ ചുംബനസമരത്തിനെതിരെയുണ്ടായ പ്രകടമായ എതിർപ്പ് ഇതിനൊരുദാഹരണംമാത്രം.

സ്ത്രീ-പുരുഷ ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ആഴമായി ചിന്തിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരി എസ്. ശാരദക്കുട്ടിയുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: “ഒരാൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം അകലം പാലിക്കുന്നതിനെ മാനിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ പറയട്ടെ, ശരീരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നമ്മുടെ സമൂഹം ഇനിയും പഠിച്ചിട്ടില്ല. ശരീരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകലം ഒരു മുല്യവ്യവസ്ഥയായി മാറ്റിയെടുത്ത സംസ്കാരങ്ങൾ തടഞ്ഞുനിർത്തിയത് മനുഷ്യന്റെ നൈസർഗികമായ ജീവിതരത്നങ്ങളെയാണ്. ഏറ്റവും ഗാഢവും ആസ്വാദ്യവുമായ വിനിമയ മാർഗങ്ങളിലൊന്നായി സ്പർശത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ നമ്മുടെ നവോത്ഥാന-പുരോഗമന-വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കൊന്നിനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വന്തമായി ഒരു ശരീരമുണ്ടെന്നു തിരിച്ചറിയാതെ ‘ജീവിച്ചു പോകുന്ന’ ഒരു സാധാരണ സ്ത്രീയുടെ യുള്ളിൽപ്പോലും മറ്റൊരു ശരീരത്തിന്റെ സാമീപ്യത്തിനും സ്പർശത്തിനും സാന്ത്വനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അടങ്ങാത്ത മോഹമുണ്ടാകാം. ബോധമനസ്സ് തിരിച്ചറിയാത്തതിനെ പലതരം അസഹിഷ്ണുതകളായി അബോധമനസ്സ് പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരും” (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 2006 നവം.19-25 ലക്കം, പേജ് 16).

1970-കളിൽ മുംബൈയിലെ ചർച്ച് ഗേയ്റ്റിലുള്ള സെന്റ് സേവ്യേഴ്സ് കോളേജിൽവെച്ചു പരിചയപ്പെട്ട ഒരു വൈദികൻ സംസാരത്തിനിടെ പലപ്പോഴും സൂചിപ്പിക്കുമായിരുന്ന ഒരു കാര്യം ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. ‘വൈദികനായിരിക്കുക ഞാൻ സന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു അവസ്ഥയാണ്. എന്നാൽ ഒരു സ്ത്രീക്കുമാത്രം സ്വീകരിക്കാനാവുന്ന അളവു സന്തോഷവാത്സല്യങ്ങൾ എന്നിൽ നിറഞ്ഞു കവിയുന്നത് ഈ ജീവിതരീതിയിലുള്ള എന്റെ എല്ലാ സന്തോഷത്തെയും കെടുത്തിക്കളയുന്നു.

എന്റെ ദൈവവിളിപോലെതന്നെ ഇതും ദൈവദത്തമാണെന്ന വിശ്വാസം എന്ന് രണ്ടായി പിളർത്തുന്നു.’ അദ്ദേഹം വൈദികവൃത്തിയിൽ ഏറെനാൾ തുടർന്നുവെന്നു കരുതാൻ എനിക്കാവുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചര്യം ഒരു വിധേയത്വത്തിന്റെ ഭാഗമായി അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അത് അസഹനീയമായി തോന്നും. മനുഷ്യന്റെ മാനസിക ദാഹങ്ങൾ ഭക്ത്യാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുംകൊണ്ട് ശാന്തമാക്കപ്പെടുന്നവയല്ല. അവ ലൈംഗികം മാത്രമായിരിക്കണമെന്നില്ല. രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം, ആശയവിനിമയങ്ങൾ, സ്പർശം, സാന്ത്വനം തുടങ്ങിയവയ്ക്കെല്ലാം ലൈംഗികമാത്രമായ അർത്ഥങ്ങളല്ല ഉള്ളത്. ചിലപ്പോൾ അവ ലൈംഗികവും ആയേക്കാം എന്നുമാത്രം. ആ പരിഗണനയുടെ ശക്തിമൂലം മഠങ്ങളിലും സെമിനാരികളിലും ഏതുവിധ പ്രത്യേക സൗഹൃദവും (particular friendship) മുഖൊക്കെ കർശനമായി നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം അറിയില്ല. എല്ലാ വ്യക്തിപരബന്ധങ്ങളും അശുദ്ധിയിലേക്കു നയിക്കുമെന്ന് ഒരു വികലചിന്തയാണ്.

എത്ര പരമ്പരാഗതമെന്നഭിമാനിച്ചാലും ശരീരത്തെയും അതിന്റെ സ്വകാര്യാവശ്യങ്ങളെയും മറന്നുപോകുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും ആരോഗ്യപ്രദവും കെട്ടുറപ്പുള്ളതുമായ ഒരു സാമൂഹികാവസ്ഥയെ നിർമ്മിക്കാനാവില്ല. നീണ്ടുപോകുന്നോറും അതിൽ പുഴുക്കുത്തുകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പൗരോഹിത്യാവസ്ഥയും ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള സന്യാസസമൂഹങ്ങളും കാലഹരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ മതസംവിധാനങ്ങൾപോലും അടിമുടി പൊളിച്ചു പണിയേണ്ടിവരും. നിലവിലുള്ള യാത്രികമായ കുടുംബബന്ധങ്ങളും വളരെയധികം മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാനുള്ള ഒരുക്കത്തിലാണ്. കൂടുതൽ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതവും ശരീരാധിഷ്ഠിതവുമായ അവബോധം അവയെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ കൂടുതൽ സമാധാനപൂർണ്ണമാക്കാനും സംതുപ്തമാക്കാനും സ്ത്രീപുരുഷപ്രണയത്തെ ഒരാവശ്യമായിക്കൊണ്ടുനന്നാക്കുന്ന ഗാർഹസ്ഥ്യമെന്ന ഒരു ജീവിതഘട്ടം ഭൂരിഭാഗം മനുഷ്യർക്കും അനിവാര്യമാണ്. അതിന് ശാരീരികാടുപ്പത്തിനും ബന്ധങ്ങൾക്കും അർഹമായ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹികക്രമം വികസിച്ചുവരേണ്ടതുണ്ട്.

ഒരു പുരുഷന്റെ സ്നേഹസ്പർശത്തിനുവേണ്ടി ഇരുപതു വർഷത്തോളം താൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് വാൻഗോഗിയെ സമീപിച്ചു തളർന്നുവീണ മാർഗോ എന്ന സ്ത്രീ ഭ്രാന്തമായി വിലപിച്ചു. വിറയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുകളുമായി ഒരു ചുംബനത്തിനായി അവൾ യാചിച്ചു. വാൻഗോ

‘ഇനി ഞങ്ങൾ മഠങ്ങളിലേക്കോ സെമിനാരികളിലേക്കോ ഇല്ല’ എന്നു പറയിക്കാതിരിക്കാൻ..

റെജി ഞളളാനി (Chairman, ‘KCRM Priests & Ex-Priests-Nuns Association’)

മക്കളെ മഠങ്ങളിലേക്കോ സെമിനാരികളിലേക്കോ അയക്കുന്നതിനു മുൻപ് മാതാപിതാക്കൾ ഇനി 40 വട്ടം ചിന്തിക്കണം. വൈദികന്റെ പീഡന ശ്രമം ചെറുത്ത കന്യാസ്ത്രീയെ ആലുവ തോട്ടയ്ക്കാട്ടുകരയിലെ സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് സെൻറ് ആഗത്താകോൺവെന്റിൽ നിന്നും പുറത്താക്കിയ സംഭവം സമൂഹമനഃസാക്ഷിയെ ഞെട്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ലൈംഗികചൂഷണത്തിന് വഴിപ്പെടാത്ത കന്യാസ്ത്രീകളുടെ വഴി പുറത്തേയ്ക്കാണെന്ന് എന്ന ശക്തമായ സൂചനയും സന്ദേശവും മുന്നറിയിപ്പുമാണ് സഭാനേതൃത്വം ഇതിലൂടെ കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും സമൂഹത്തിനും നൽകുന്നത്.

‘ഈ കന്യാസ്ത്രീയെ തിരിച്ചെടുക്കില്ല’ എന്ന തീരുമാനം ഫാ.പോൾ തേലക്കാട്ടിലൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട്, സഭയിലെ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിലെ മുഴുവൻ സ്ത്രീകളുടെയും ചാരിത്ര്യത്തിനു വിലപറയുകയും സ്ത്രീത്വത്തെ അപമാനിക്കുകയുമാണ് സഭാധികാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ ക്ഷേമത്തിനും സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിനും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന വകാശപ്പെടുന്ന പൊതു പ്രവർത്തകരും അത്മായ സംഘടനകളുമെല്ലാം ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കെതിരെ മൗനംപാലിച്ചുവെന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. കെ. സി. ആർ. എം., നുപുറമേ ‘കേരള കാത്തലിക് ഫെഡറേഷൻ’ ജനറൽ സെക്രട്ടറി വി. കെ. ജോയി, ആന്റോ കോക്കാട്ട് തുടങ്ങിയവർ മാത്രമാണ് ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കെതിരെ ശബ്ദിച്ചതായി കണ്ടത്. പത്രമാധ്യമങ്ങൾ വളരെയധികം സഹായിച്ചു.

ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ ധ്യാനത്തിനായി എത്തിച്ചേർന്ന പോട്ട ആശ്രമത്തിൽ നടന്ന കൊലപാതകശ്രമം, സാമ്പത്തിക ക്രമക്കേട്, മയക്കു

മരുന്ന് ഉപയോഗം, തുടങ്ങിയ അതിക്രൂരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പോലീസ് കണ്ടെത്തി പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ വിശ്വാസിസമൂഹം തരിച്ചുനിന്നു പോവുകയുണ്ടായി. പോട്ട നിശ്ശബ്ദമായപ്പോൾ, സഭ ഉടൻതന്നെ ധ്യാനഗുരു ഫാ. വട്ടായിയെ കളത്തിലിറക്കി കോടികൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ആലുവാ മഠത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ കന്യാസ്ത്രീ ചെയ്ത കുറ്റം ഒരു ധ്യാനഗുരുവിന്റെ ലൈംഗികചൂഷണത്തെ എതിർത്തുതോൽപ്പിച്ചു എന്നതാണ്. പല കോൺവെന്റുകളിലെയും ഉത്തരവാദിത്വപ്പെട്ടവർ ഇത്തരം ലൈംഗികചൂഷണങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണ പിൻതുണ നൽകുന്നതായി പുറത്തുവന്നിട്ടുള്ള പല കന്യാസ്ത്രീകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് അതീവഗൗരവത്തോടെ കാണണം. ഇടുക്കി-കട്ടപ്പനയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു മഠത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീ അടുത്തയിടെ ഒരു കുഞ്ഞിന് ജന്മനൽകിയിരുന്നു. ആ കുഞ്ഞിന്റെ പിതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാതെ സുഖജീവിതത്തിലാണ് കുട്ടിയുടെ പിതാവ്. ഇവിടെയും സ്ത്രീത്വവും മാതൃത്വവും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുകയാണ്. സ്ത്രീകളെ ഉപഭോഗവസ്തുക്കളായി കണ്ടിരുന്ന പഴയ സംസ്കാരത്തിൽനിന്നു സഭാനേതൃത്വം അൽപംപോലും മാറുവാൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു മാറ്റമുണ്ടാവണം സ്ത്രീകൾ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടേണ്ട വരല്ല എന്നു തിരിച്ചറിയണം.

ഇവിടെ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾ പ്രസക്തമാണ്. ഈ പുതിയ യുഗത്തിൽ കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടോ? അഭയമാരെയും സ്റ്റൈഫിമാരെയും പോലെ ആയിരക്കണക്കിന് ജീവിതങ്ങൾ അനാഥമാകുന്നു. ഉപഭോഗവസ്തുക്കളായി ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെയും സഹോദരങ്ങളുടേയും കണ്ണീർ ചൂടുനിണമായി ഒഴുകുന്നു. ഭൂമി പാപപങ്കിലമാകുന്നു.

ഗിന്റെ നിഷേധം അവളെ ആത്മഹത്യയിലേക്കു നയിച്ചു. ശരീരത്തെ കപടവസ്ത്രങ്ങളിൽ പൊതിഞ്ഞു ശ്വാസംമുട്ടിക്കാതെ, ആത്മാവിന്റെ നഗ്നതയെ ഭയക്കാതെ, പരസ്പരം പൂർത്തീകരിക്കാൻ മാത്രം ആത്മപ്രകാശമുള്ള മനുഷ്യർ ഉണ്ടാവട്ടെ! ആവൃതിക്കുള്ളിൽ അത് സാധ്യമാകാതെ

വരുമ്പോൾ, അതിനു പുറത്തു കടക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ് അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഭാരതദർശനത്തിൽ ബ്രഹ്മചര്യം ഗാർഹസ്ഥ്യത്തിന്റെ മുന്നോടി മാത്രമാണ്, അതിന്റെ നിരാകരണമല്ല.

ഫോൺ: 9961544169/04822271922

ലോകത്ത് അറിയപ്പെടുന്ന അയ്യായിരത്തിലധികം ക്രിസ്തീയസഭകളുണ്ട്. ഇതിൽ, കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പുരോഹിതർ മാത്രമാണ് ലൈംഗിക ചൂഷകരെന്നനിലയിൽ ഇത്രയധികം ദുഷ്പേരുകേൾക്കുന്നത്. ഒൻപതു വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത ഫാ.രാജു കൊക്കനെയും ഫാ.പുതുകയെയും ഫാ.ഓണംകുളത്തെയുംപോലെ നിരവധി വൈദികർക്കെതിരെ സമൂഹവും നിയമവും കുറ്റവിചാരണ നടത്തുന്നു. കൊച്ചി ബിഷപ്പായിരുന്ന തട്ടങ്കൽ പിതാവ് അപമാനിതനായി. അൾത്താരബാലന്മാരെ ലൈംഗികമായി ദുരുപയോഗം ചെയ്തതു കണ്ടെത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് എറണാകുളത്ത് ഒരു പള്ളി അടച്ചിടേണ്ടിവന്നു. ഫാ ആന്റണിയെ കൊലചെയ്തത് സഹപുരോഹിതരായെന്നു ബന്ധുക്കൾ ആരോപിക്കുന്നു. ബാംഗ്ലൂർ സെമിനാരി റെക്ടറായിരുന്ന ഫാ. ജോസഫിനെ കൊലചെയ്ത സഹപുരോഹിതരെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ജയിലിൽ അടച്ചു. വിശ്വാസി സമൂഹങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ സ്വന്തം പള്ളികളിൽനിന്നും സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ടവർ നിരവധിയാണ്. സ്വന്തം പള്ളിയിൽ തുങ്ങിമരിച്ച പുരോഹിതനും കേരളത്തിൽത്തന്നെ. ധാരാളം പേർ സന്യാസത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുവരുന്നു. കുറ്റാരോപിതരായ വൈദികരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും എണ്ണം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിക്കുന്നു. വാർത്തകളിൽ വന്നതും വരാത്തതുമായ സംഭവങ്ങളുടെ പരമ്പരതന്നെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവർ മാത്രമാണോ കുറ്റക്കാർ? ഇവരും മനുഷ്യരല്ലേ. ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള വിചാരവികാരങ്ങൾ ഇവരിൽമാത്രം ഇല്ലാതാക്കാൻ ആർക്കെങ്കിലും കഴിയുമോ. ഈ പുരോഹിതരെയും കന്യാസ്ത്രീകളെയും കുറ്റവിചാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെയധികംപേർ തല്പരരാണ്. പക്ഷേ, ഇവരുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ അവരെ കുറ്റവിചാരണ ചെയ്യുവാൻ സമൂഹത്തിന് അവകാശമില്ലെന്ന് ഓർക്കണം. അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റം പ്രധാനം, മറ്റു ക്രിസ്തീയസഭകളിലേതുപോലെ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർ വിവാഹിതരല്ല എന്നതാണ്. സീറോ-മലബാർ സഭയ്ക്ക് സ്വതന്ത്രസഭാപദവി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇത്തരം സഭകൾക്ക് നസ്രാണി സഭയുടെ പഴയ പൈതൃകത്തിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ തിരികെവരാവുന്നതാണ്.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭംവരെ ഈ സഭയിലെ പുരോഹിതർ (കത്തനാരന്മാർ) വിവാഹിതരായിരുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുവാൻ, കേരളത്തിലെ മെത്രാൻസിനഡുകൂടി തീരുമാനിച്ചാൽമാത്രംമതി; പുരോഹിതവിവാഹം അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മണിക്കുറിനു

ള്ളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാം.

മറ്റൊരു കാര്യം, ആത്മീയസേവനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്ന സഭയുടെ നയം ഇപ്പോൾ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്; വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും പിരിവായും കോഴയായും കോടികൾ പിരിച്ചെടുത്ത്, നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കും ലാഭം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഭൗതികപ്രവർത്തനത്തിലേക്കും സഭ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അതോടെ ആത്മീയചൈതന്യമുള്ള പുരോഹിതരുടെ എണ്ണം സഭയിൽ വളരെയധികം കുറഞ്ഞു വരുകയും ചെയ്തു. രാഷ്ട്രീയക്കാർ ചെയ്യുംപോലെ, പത്രങ്ങളിലും ടെലിവിഷനുകളിലും സപ്ളിമെന്റുകളും പരസ്യങ്ങളും ഇട്ടും, ഫ്ളക്സ് ബോർഡുകൾ നിരത്തിയുമാണ് നമ്മളിന്ന് ഒരാളുടെ പുത്തൻകുർബാന ആഘോഷിക്കുന്നത്!

ഇവിടെ പുരോഹിതരെയും കന്യാസ്ത്രീകളെയും സമൂഹം കുറ്റവിചാരണ ചെയ്യുകയല്ല വേണ്ടത്. സഭയിലെ പുരോഹിതർക്ക് വിവാഹജീവിതം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും സഭയുടെ പഴയചൈതന്യത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഒരുക്കുകയുമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. സഭാസമൂഹത്തിലെ എല്ലാവരുടെയും കൂട്ടായ പിൻതുണയും സഹകരണവും ഇക്കാര്യത്തിൽ സഭാനേതൃത്വത്തിനു നൽകുകയും സഭാനേതൃത്വം യഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ ഒരു തിരിച്ചുവരവിന് തയ്യാറാവുകയും വേണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഭൂരിപക്ഷം വിദേശക്രിസ്ത്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും സഭ ഇല്ലാതായതുപോലെ, അവിടുത്തെപ്പോലെ ഇവിടുത്തെ പള്ളിക്കെട്ടിടങ്ങളും മഠങ്ങളുടെ കെട്ടിടങ്ങളും വിൽക്കാനുണ്ട് എന്ന ബോർഡുകൾ സമീപഭാവിയിൽ തുക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

ഈ നിലയിൽ മഠങ്ങളിലേക്കോ സെമിനാരികളിലേയ്ക്കോ, കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മാതാപിതാക്കൾ ഇനി 40 വട്ടം ചിന്തിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇത് സഭയുടെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ അപകടത്തിലാക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

യേശുനാമന്റെ ചിന്തകൾ സ്വന്തം ജീവിതമാക്കി ജീവിതസമർപ്പണം നടത്തിയ കോടിക്കണക്കിന് വിശ്വാസികളും മിഷനറിമാരും പടുത്തുയർത്തിയ നമ്മുടെ ദൈവികസഭ നശിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ, ആവശ്യമായ തിരുത്തലുകൾ നടത്തി ലോകത്തിനു മാതൃകയായി മുന്നേറാൻ, സഭാനേതൃത്വവും വിശ്വാസി സമൂഹവും പരസ്പരം കൈകോർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ, 'ഇനി ഞങ്ങൾ മഠത്തിലേക്കില്ല; സെമിനാരികളിലേയ്ക്കില്ല' എന്ന് പുതുതലമുറ പറയുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടാകും. അതുണ്ടാകാതരിക്കട്ടെ! ഇതിനായി ദൈവം നമ്മെ ശക്തരാക്കട്ടെ, അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

ഫോൺ: 9447105070

ഭണ്ഡാരക്കുറ്റി

റവ. ഡോ. ജെയിംസ് ഗുരുദാസ്, CMI

[കൊച്ചിയിൽ നടത്തിയ ദേശീയ സമ്മേളനവേദിയിൽ പ്രൊഫ. ഇപ്പൻ മനോഹരമായി ആലപിച്ച കവിത. ഇതെടുത്തത്, 'മോചനകാഹളം' എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽനിന്ന്-എഡിറ്റർ]

ഭണ്ഡാരക്കുറ്റിയിൽ വീണ
തുട്ടുപോലൊട്ടു സന്യസ്തർ.
അങ്ങോട്ടു കടക്കും വേഗം;
പുറത്തുചാടുക ദുഷ്കരം

ചില്ലുകൂട്ടിൽ കഴിയുന്ന
സ്വർണ്ണ മത്സ്യങ്ങളാണവർ;
പൊന്നിൻ കൂട്ടിൽ വസിയ്ക്കുന്ന
പഞ്ചവർണ്ണക്കിളികളും.

വീണിടത്തു കിടന്നവർ
വിദ്യകാട്ടുന്നു സന്തതം.
അകം നീറി നരകിക്കവെ
ഗതികേടു പുണ്യമാക്കുന്നു.

ലോകം, ജഡം, പിശാചെന്ന
ത്രിശത്രുവിൽനിന്നുള്ള
പലായനമനേകർക്കു
മുദ്രാവാക്യം നിരന്തരം.

വിധിയെ പഴിക്കുന്നു ചിലർ;
വഴിമുട്ടുകിലെന്തു ചെയ്തിടും.
'ദൈവത്തെപ്രതി' യെന്നുള്ള
ലേബൽ പതിക്കുന്നു സൂത്രക്കാർ.

കാലിൽ മുറുകിയ ചങ്ങല
തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുമാദ്യമേ;
തകരില്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ
പൂജിക്കുമതിനെത്തന്നെ.

പറക്കാൻ കൊതിക്കുന്നു ചിലർ
വെളിച്ചത്തെത്തിരയുന്നു;
പുറത്തേക്കു ചാടിയാൽ കൊല്ലും
പാരമ്പര്യപ്രേമികൾ.

സതി ചെയ്യാൻ മടിച്ചോരെ
കുത്തിത്തീയിലമർത്തിയ
ക്രൂരതകൾ തുടരുന്നു
ക്രിസ്തുവിൻ തിരുനാമത്തിൽ.

യേശുവിനെ വരിക്കാതെ
വരിച്ചെന്നു നടിക്കുന്ന
മണവാട്ടികൾക്കാകുമോ
സതിച്ചുള്ളിൽ നീറുവാൻ?

അടിമത്തം തഴങ്ങിയോർ-
ക്കരോചകം സ്വാതന്ത്ര്യം.
കോഴിക്കൂട്ടിലടച്ചിട്ടാൽ
കഴുകൻ കോഴിയായ് മാറും;

പറക്കില്ല, പറക്കാനുള്ള
മോഹമൊട്ടും ജനിക്കില്ല.
വിമോചക വചനങ്ങൾ
വിളമ്പുന്നോർ ശത്രുക്കളായിട്ടും.

ജയിൽജീവിതം നീളുമ്പോൾ
വീടാകും കാലാന്തരേ ജയിൽ.
മോചനം നൽകിയാൽ തെല്ലും
രുചിക്കില്ല, തട്ടി മാറ്റിടും.

ചെളിക്കുണ്ടല്ലയോ പന്നിക്കു
സ്വർഗ്ഗീയഭവനം ചിരം.
ദുർഗന്ധമതിലുണ്ടെന്നു
ചൊല്ലുവോൻ നുണയനായിടും.

അടിമയുടെ സ്നേഹത്തെ
സ്നേഹമെന്നു വിളിക്കാമോ?
ഭയത്തിൽ സ്നേഹമില്ലെന്ന
വചനം സത്യമല്ലെന്നോ?

സ്വാതന്ത്ര്യം മുല്യമാണെന്ന
സന്ദേശം വിഷമാണുപോൽ.
വിഷം തിന്നു കഴിയുന്നോർ-
തന്നെയാണതു ചൊല്ലുക.

ദൈവമക്കൾക്കു ചേർന്നതാം
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സന്ദേശം
യേശു നൽകി, അതോർക്കുന്നോർ
ഭാഗ്യമുള്ളവർ ഭൂമിയിൽ.

ഫോൺ: 9497567486

പാപ്പായുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ വനരോദനങ്ങളാകുന്നുവോ?

ഫാ. ഡേവിസ് കാച്ചപ്പിള്ളി

“പൗരോഹിത്യകേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനത്തിൽ കടിച്ചുതുങ്ങാതെ അൽമായർക്ക് സഭയിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിക്കണം” എന്ന പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിന്മേൽ കേരളസഭാനേതൃത്വം ഇന്നോളം ക്രിയാത്മകമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചതായി കാണാനായിട്ടില്ല. അൽമായരെ വളർത്തി സഭയെ നവീകരിക്കാൻ വേണ്ടി രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ നൽകിയ പ്രബോധനമാണ് ‘സ്വാതന്ത്രസംഘടനകൾ ഉണ്ടാകണം’ എന്നത്. അൽമായർ ഇതു ഗ്രഹിച്ച് സ്വാതന്ത്രസംഘടനകൾക്കു രൂപംനൽകി യെന്നത് അവർക്കു സഭയോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള തുറവിയുമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അവയെ അംഗീകരിക്കാൻ സഭാധികാരികൾ ഇന്നോളം തയ്യാറായിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള നീതീകരണം എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ നന്നായിരുന്നു. അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ ‘വ്യാജസംഘടനകൾ’ എന്ന് തൃശ്ശൂരിലെ ‘കത്തോലിക്കാസഭ’ എന്ന പത്രം ആക്ഷേപിക്കുക കൂടി ചെയ്തതായി ഓർക്കുന്നു. എന്തൊരു നീതിയാണിത്? സഭ നീതിയുടെ പക്ഷത്താണെന്ന് പ്രസ്താവനകളിറക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ ഈ നിലപാടിനെ ഇരട്ടത്താപ്പ് എന്നല്ലേ വിശേഷിപ്പിക്കാനാകൂ? ഇത് പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിൽ, “അനാവശ്യമായ വ്യാമോഹങ്ങളുടെയും നടപടിക്രമങ്ങളുടെയും വലയിൽ കുടുങ്ങി കിടക്കുന്ന സഭാസംബന്ധമായ അന്തർമുഖത്വം”മല്ലേ?

“അധികാരത്തിനും സമ്പത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ആർത്തി എവിടെയും ആളിക്കത്തുന്നു. ലാഭാനേടാൻ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും നിഷ്ഠൂരമായി വിഴുങ്ങുന്ന കമ്പോള വ്യവസ്ഥിതിക്ക് ഇന്ന് ദൈവികമാനം കല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്” എന്ന ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പയുടെ വാക്കുകൾക്ക് സഭയിൽ കാണുന്ന പ്രകടമായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്, തൃശ്ശൂർ അതിരൂപതാധ്യക്ഷൻ തലോർ ഇടവക അട്ടിമറിച്ചതും, എറണാകുളം രൂപത ഞാറയ്ക്കൽ സ്കൂൾ പ്രശ്നം രൂപപ്പെടുത്തിയതും എന്നു പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. അനീതിയുടേയും നിയമലംഘനങ്ങളുടേയും പിടിമുറക്കി വിശ്വാസികളെയും സന്യസ്തരെയും കുടുതൽകുടുതൽ ദുരിതത്തിലമർത്തുന്നതല്ലാതെ പ്രശ്ന പരിഹാരത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഇന്നോളം ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള ഉത്തരവ് സഭാനേതൃത്വമല്ലേ? ഇത്തരം ശൈലിയെപ്പറ്റി പാപ്പാ പറയുന്നതിപ്രകാരം: “കമ്പോളത്തിന്റെ സേഹാധിപത്വം ബലഹീനരെ ചൂഷണം ചെയ്ത്, പരമാവധി ഉപയോഗിച്ച്, പുറന്തള്ളലുകളിലേക്കു തള്ളിയിടുന്നു. അവർ ഇനി മുതൽ സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗംപോലുമല്ല, അവർ ബഹിഷ്കൃതരാണ്, ഉച്ചിഷ്ടങ്ങൾമാത്രം.” തുടർന്ന്, സഭാസംവിധാനത്തിലേക്കു നോക്കി അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “സഭയുടെ ഹൃദയമാർക്കിക്കൽ സംവിധാനം സമൂലം അഴിച്ചുപണിയപ്പെടണം. വികേന്ദ്രീകരണം പേപ്പസി മുതൽ താഴോട്ട് എല്ലാ തലങ്ങളിലും നടപ്പാക്കണം! അമിതമായ കേന്ദ്രീകൃതഭരണം സഭയുടെ ജീവിതത്തെ സങ്കീർണ്ണമാക്കും.” ഈ സങ്കീർണ്ണതയല്ലേ ഇപ്പോൾ നാം കേരളസഭയിൽ കാണുന്നത്?

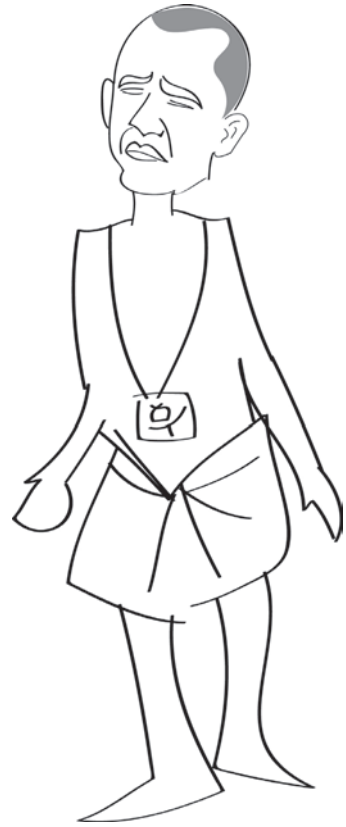
പാപ്പായുടെ ഈ പ്രബോധനം രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രബോധനമാണെന്നുകൂടി സഭാനേതൃത്വം ഗ്രഹിക്കട്ടെ. കൗൺസിൽ പ്രബോധനം പ്രാവർത്തികമാകണമെങ്കിൽ, കേരളസഭയിൽ ഒന്നാമതായി രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത് കൂട്ടായ്മാ സഭാസിനഡാണ്. വൈദികർക്കും സന്യസ്തർക്കും അൽമായർക്കും പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവത്തോടെയുള്ള പങ്കാളിത്തം സഭാസിനഡിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാവശ്യമാണ്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ സഭയ്ക്ക് നൽകിയ ആധുനിക നിർവചനം, ‘സഭ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ്’ എന്നാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഇവിടെ സഭാകൂട്ടായ്മാസിനഡ് ഉണ്ടാകണം; മാത്രമല്ല, അതുണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം കാലം സഭയ്ക്ക് ശരിയായ വളർച്ച ഉണ്ടാകില്ലെന്നാണ്, ഇന്നോളമുള്ള കേരളസഭയുടെ നാനാതര പ്രശ്നങ്ങളും മുരടിപ്പുകളും വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഫോൺ: 9497179433

ഒറിജിനൽ ഒബാമ!

ഇപ്പൻ

2015 ജനുവരി 24. ഭൂമിയിൽനിന്ന് 1800 അടി ഉയർന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് നാലിഞ്ചു താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന എന്റെ കൃഷിഭൂമി അന്വേഷിക്കാനിറങ്ങിയതാണ് ഞാൻ. നാലു കിലോമീറ്റർ കുത്തനെ കയറണം. നാട്ടുവഴിയുടെ ആദ്യത്തെ കലുങ്കു പിന്നിട്ടതേയുള്ളൂ. കലുങ്കിൽ മുഷിഞ്ഞ മുണ്ടും രണ്ടാംമുണ്ടും 'മൂറം വെന്തിങ്ങാ'യുമായി ദിനേശ് ബീഡി പുകച്ചിരിക്കുന്ന കറുത്ത കപ്പച്ചേട്ടനെ ഞാൻ ഗൗനി ചിലി.

‘ഇപ്പാ’

ഞാൻ തെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു. അയാൾ എന്റെ പിറകേ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ടോംസ് ചേമ്പറിലെ കെ.സി.ആർ.എം. മാസ യോഗത്തിനു വന്നിട്ടുള്ള കക്ഷിയാണോ? ഒരേത്തും പിടിയും കിട്ടുന്നില്ലല്ലോ.

‘മനസ്സിലായില്ല’

‘ഞാൻ ഒബാമ. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ്.’ എന്റെ നോട്ടം പാഞ്ഞത് അപരിചിതന്റെ കാലുകളിലേക്കാണ്. വിയറ്റ്നാം കോളനിയിലെ ശങ്കരാടിയിലേപ്പോലെ കാലിൽ ചങ്ങലയുണ്ടോ? ഇല്ല. അയാളുടെ അലകുപോലുള്ള കൈകാലുകൾ വാക്കുകളിൽ വിനയം കലർത്താൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. നയം വേണം. ഭ്രാന്തന്മാരോടു പ്രത്യേകിച്ചും.

‘റിപ്പബ്ലിക് ദിനത്തിൽ സല്യൂട്ടു സ്വീകരിക്കാനുള്ള തല്ലേ?’

‘അതൊക്കെ എന്റെ ഡ്യൂപ്പിക്കേറ്റായ യന്ത്രമനുഷ്യൻ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും. സെക്യൂരിറ്റിക്കാരുടെ എച്ചിൽ ശാപ്പാടും, ആണവായുധത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന എയർഫോഴ്സ് വണ്ണം 18 അടിനീളമുള്ള സർവ്വസജ്ജമായ കാറുമെല്ലാം അവനുവേണ്ടിയാണ്.’

എന്റെ കണ്ണുകൾ ഒരന്ധാളിപ്പിൽ തുറിക്കുന്നതുകണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു:

‘ഞങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം ഇപ്പോൾത്തന്നെ പുരോഗതിയുടെ അവിശ്വസനീയമായ ഔന്നത്യത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഉദാഹരണത്തിന് മീനച്ചിൽ താലൂക്കിലെത്തുമ്പോൾ ഒരു കപ്പച്ചേട്ടനായി എനിക്കുമാറാം.’ പെട്ടെന്നയാൾ മടിക്കുത്തിലൊന്നുപരതി. മുറുക്കാനെടുക്കാവുമെന്നാണ് ഞാൻ കരു

തിയത്. ‘ബീപ്പ് ബീപ്പ്’ എന്ന ശബ്ദത്തോടെ ഒരു ചുവന്ന വെളിച്ചം തെളിഞ്ഞു. അതാ തമിഴകത്തിന്റെ ഉദയക്കനി പുരടിച്ചി തലൈവി കൈകുപ്പി എന്റെ മുമ്പിൽ! ഞാൻ ഇട്ടപ്പൊതിനോന്നു വീണു നമസ്കരിക്കാനാഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഇദയക്കനി അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിന്റെ ഔദ്യോഗികവേഷത്തിൽ സാക്ഷാൽ ഒബാമയായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പിന്നേം പണ്ടത്തെ കപ്പച്ചേട്ടൻ!

‘ഞങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, ഈ പുതിയ ടെക്നോളജികൾ പുറത്തുവിട്ടാലുണ്ടായേക്കാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ കുറിച്ചുള്ള രഹസ്യചർച്ചയിലാണിപ്പോൾ. ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളെ ഞങ്ങളിപ്പോൾ ആഘോഷിക്കാറില്ല’.

എനിക്കുണ്ടായ അത്ഭുതാനന്ദങ്ങൾക്ക് അതിരില്ല. ഒബാമയെ ഞാൻ കയറി വട്ടം ഒരു കെട്ടിപ്പിടുത്തം! ഒബാമ കുതിരിമാറി.

‘എടോ മനുഷ്യാ, എന്റെ ഭാര്യ പോലും എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നത് ആണവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ എത്ര സ്റ്റഡീക്ലാസുകൾക്കുശേഷമാണെന്നോ? അവിടോ ഇവിടോ പിടിച്ച് അറിയാതെ

ഞെക്കിയാൽ ആണവമിസൈലുകൾ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു പായും.

ലേശം ഇളിഭ്യനായിപ്പോയ ഞാൻ സമനില വീണ്ടെടുത്ത് കൈകുപ്പി.

‘സർ, അങ്ങ് ഇവിടെ?’

‘എന്റെ ഡ്യൂപ്പിക്കേറ്റ് റോബോട്ടിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കായി കൊണ്ടുവന്ന അഞ്ചു ബോംബ് സ്കാഡ് ഡോഗ്സിൽ രണ്ടെണ്ണം ഞാനും മിഷേലും ആയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കേരളത്തിലേക്കു കടന്നു.’

‘എനിട്ടു മാഡം എവിടെ?’

‘പോട്ടയ്ക്കു പോയി. ഭക്തിലഹരി അന്വേഷിച്ച്. കമ്പ്യൂട്ടറിൽ അവൾ ‘മനസ്സമാധാനം’ എവിടെ എന്നിട്ടു. പോട്ടെക്കു പോട്ടെന്നായിരുന്നു മറുപടി.’

‘അങ്ങേന്താ ഒപ്പം പോകാത്തത്?’

‘ഭാര്യ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ ആർക്കാണു സമാധാനം കിട്ടുക? ഞാനിട്ടുതും ‘സമാധാനം’ എന്നുതന്നെയാണ്. ഈ മലയുടെ തുഞ്ചത്തുള്ള കള്ളുഷാപ്പിൽ മായംചേർക്കാത്ത മനസ്സമാധാനം കിട്ടുമെന്നും കമ്പനികൂടാൻ പറ്റിയ ഇപ്പണെന്നൊരുത്തൻ രാവിലെ പത്തുമണിക്ക് ഈ കലുങ്കിങ്കൽ വരുമെന്നും സ്ക്രീനിൽ തെളിഞ്ഞു.’

‘എന്നാലും സർ, സൂപ്പർ ഫൈവ് സ്റ്റാർ സൗകര്യങ്ങൾ, രാഷ്ട്രപതി ഭവനിലെ തീൻപണ്ടങ്ങൾ, മേൽത്തരം വീഞ്ഞ്.....!’

‘അജിനമോട്ടോ ചേർത്തു വെടവാക്കിയ ആ ശാപ്പാട് ആർക്കു വേണമെട? ഈ മരത്തണലിന് എന്തു കുളിർമ? ശപ്പാ, നെറ്റി വിയർത്താലേ രുചിയുള്ളൂ. ഏറ്റവും ടേസ്റ്റുള്ള ഡിഷ് വിശപ്പാണ്.’

ഒബാമയ്ക്ക് ഉയരം ലേശം വർദ്ധിച്ചതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. വ്യത്യസ്തൻ. സമയം പാഴാക്കരുത്. സംസാരിക്കണം.

‘ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?’ അങ്ങർ

ദിവസം ഓരോ നേഴ്സറി സ്കൂളിലെ വീതം പറക്കമുറ്റാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ മുഴുവൻ ക്രിസ്ത്യൻ - മുസ്ലീം തീവ്രവാദികൾ മാറിമാറികൾപ്പിച്ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാലും മതത്തിൽ മാനവികത കലർത്തുന്ന ഒരു പോപ്പിനെ ഇരുന്നൂ വാഴാൻ ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കില്ല. മതത്തിൽ മാനവികത കലർന്നാൽ മുതലാളിത്തം തകരും. ഇരിക്കുന്ന കൊമ്പു മുറിക്കാനൊക്കുമോ?

നിങ്ങളുടെ ‘ചാര’നാണെന്നു സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനീയിടെ ഒരു ലേഖനമെഴുതിയിരുന്നു!

‘ഞങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം വളരെ മുമ്പിലാണെന്നു പറഞ്ഞില്ലേ? താങ്കളുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഞാൻ താങ്കളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സർവ്വവിജ്ഞാനകോശമായിരിക്കും. ആ ലേഖനത്തിലെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ പൊട്ടത്തരങ്ങളാണ്. ദിവസം ഓരോ നേഴ്സറി സ്കൂളിലെ വീതം പറക്കമുറ്റാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ മുഴുവൻ ക്രിസ്ത്യൻ - മുസ്ലീം തീവ്രവാദികൾ മാറിമാറികൾപ്പിച്ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാലും മതത്തിൽ മാനവികത കലർത്തുന്ന ഒരു പോപ്പിനെ ഇരുന്നൂ വാഴാൻ ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കില്ല. മതത്തിൽ മാനവികത കലർന്നാൽ മുതലാളിത്തം തകരും. ഇരിക്കുന്ന കൊമ്പു മുറിക്കാനൊക്കുമോ? പക്ഷേ, താങ്കളുടെ ഒരു നിരീക്ഷണം നുറ്റൊന്നു ശതമാനം ശരിയാണ്. ശാസ്ത്രവും മതമുലികവാദവും ഒന്നിച്ചു പുരോഗമിച്ചാൽ വൈറ്റ് ഹൗസിനടുത്ത് അധികം താമസിയാതെ ഒരു സൂപ്പർകേസ് അണുബോംബു പൊട്ടും. ‘തള്ളയ്ക്കി

ട്ടൊരു തല്ലുവരുമ്പം പിള്ളയെടുത്തു തടുക്കേയുള്ളൂ’ എന്നു നിങ്ങളുടെ നമ്പ്യാരാശാൻ പാടിയിട്ടില്ലേ?’

ഇങ്ങനെ ഒന്നും രണ്ടും പറഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ഷാപ്പുപടിക്കലെത്തി. തറയിൽ മണലിട്ട ഒരു ശരാശരി ഷാപ്പ്. അവിടവിടെയായി മീൻ മുളളുകളും തട്ടിമുട്ടിന്റെ എല്ലിൻമുട്ടികളും ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. ബഞ്ചാടു നീല്ല്യകിലും ഡസ്ക്കിന് ലേശം ആട്ടമുണ്ട്. ഷാപ്പുകാരൻ പ്ലാസ്റ്റിക് കപ്പിൽ കള്ളു കൊണ്ടു വന്നുവെച്ചു. പാവം ഒബാമാ ഒരു കുറ്റമേ പറഞ്ഞുള്ളൂ:

‘പ്ലാസ്റ്റിക് വേണ്ടെന്നു. ഉരുമ്മി ശരിയാക്കിയ മുഴുത്ത ചിരട്ട മതിയായിരുന്നു.’

അദ്ദേഹം സിപ്പിച്ചെയ്ത് ഒരു കപ്പ് അകത്താക്കിയപ്പോഴേക്കും ആവി പറക്കുന്ന ഉണക്കക്കപ്പപ്പുഴുക്കും പന്നിക്കറിയും എത്തി. ഒബാമാ നിർവ്വതിയോടെ പറഞ്ഞു:

‘ഒരു കപ്പേ ചെന്നൊള്ളെങ്കിലും ഇവൻ കലിപ്പു കാട്ടുന്നുണ്ട്.’ പട പടേന്ന് നാലാമത്തെ കപ്പി ലെത്തിയിരുന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു:

‘എടോ പ്രസിഡന്റേ, അതു മലയിലെ മണ്ണിന്റെ കന്യകാത്വത്തിന്റെ കലിപ്പാണ്. താനാ എല്ലൊക്കെ എടുത്ത് അതിന്റെ ടേലൊള്ള ഇറച്ചിയൊക്കെ കടിച്ചുവലിക്ക്. കല്ലിന്റെടേലെ മണ്ണും എല്ലിന്റെടേലെ ഇറച്ചിം മെച്ചമെന്നാണ് ഈ മലമണ്ടലേ പഴഞ്ചൊല്ല്.’

ഒബാമാ എറ്റിക്കറ്റും മാനേജ്സും എല്ലാം മറന്ന് ആദിമമനുഷ്യന്റെ വിശുദ്ധമായ ആക്രാന്തത്തോടെ ഭക്ഷിച്ചു. ഞങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി. കയറ്റം കയറുന്നതിനിടയിൽ അമേരിക്കയുടെ ആ പ്രഥമപൗരൻ നിറഞ്ഞ സംതൃപ്തിയോടെ ഒരേമ്പക്കവും കീമ്പക്കവും ഏകകാലത്ത് ബഹിർഗമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

‘സുഖം മനസ്സിന്റെ ഒരവസ്ഥയാണ്. പുരോഗതിയുമായി

അതിനു ബന്ധമൊന്നുമില്ലെന്നു ചിലപ്പോൾ തോന്നും. മനുഷ്യൻ പുരോഗമിക്കേണ്ടായിരുന്നു.’

‘എന്നു ഞാൻ പറയില്ല. വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടു മാറിയാൽ മതി. ശുദ്ധമായ വായുവും വെള്ളവും വസ്ത്രവും ലളിതസുന്ദരമായ പാർപ്പിടവും മൂല്യാധിഷ്ഠിതമായ വിദ്യാഭ്യാസവും മെച്ചപ്പെട്ട ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങളും നമുക്കാവശ്യമല്ലേ?’

‘യേസ്, യേസ്. ഒപ്പമൊന്നോർത്താൽ ഈ സുഖങ്ങളൊക്കെ നമുക്കുമാത്രം മതിയോ? എല്ലാവർക്കും വേണ്ടേ?’

ഒബാമയുടെ ഉയരം വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി.

‘സർ, അങ്ങിപ്പോൾ ആരോഗ്യകരമായ പുത്തനാത്മീയതയുടെ പടിവാതിൽക്കലെത്തി.’ പെട്ടെന്ന് ‘ബീപ്പ്, ബീപ്പ്’ എന്നൊരു ശബ്ദവും ചുവന്ന വെളിച്ചവും.

‘ഇപ്പോ, പെന്റഗണുമായി ഉടൻ ബന്ധപ്പെടണം. എനിക്കൊരല്പം പ്രൈവസി വേണം!’

ഒബാമയുടെ വലംകൈ മടിക്കുത്തിലേക്കു നീണ്ടു. അതാ, എന്റെ മുഖിലൊരു കരിമുർഖൻ പത്തിവിരിച്ചു നിന്നാടുന്നു, ‘റ്റാറ്റാ’ തരുന്നതുപോലെ! ഞാൻ പേടിച്ചുവിറച്ച് ‘അയ്യോ’ന്നു കാറിപ്പോയി. ഒബാമയും പേടിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം തലവലിച്ച് ഒരു കയ്യാലപ്പൊത്തിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞുപോയി. എന്റെ മുതുകിൽ ആഞ്ഞൊരു ചവിട്ടും വന്നു പതിച്ചു. ഞാൻ ഞെട്ടി ഉണർന്നു.

‘എന്റെ ആങ്ങളയ്ക്ക് പട്ടാളപ്പാട്ടം കിട്ടുന്ന പട്ടയെല്ലാം മൂക്കു മുട്ടെത്തിയിട്ട് എന്റെ ഉറക്കംകെടുത്തുനോ?’

എന്റെ നിലവിളി കേട്ടുണർന്ന ഭാര്യയാണ്. ഞാൻ തിരിഞ്ഞ് കാൽക്കുട്ടിൽ കൈകൾ തിരുകി വളഞ്ഞുകിടന്നു.

ഫോൺ:9446561252

കൂടരഞ്ഞി പള്ളിപ്രശ്നം

പള്ളിപൊളിക്കാനുള്ള മെത്രാൻസർക്കുലർ തള്ളിക്കളയുക

- കാത്തലിക് ലേമെൻസ് അസോസിയേഷൻ

കൂടരഞ്ഞി ഇടവകയുടെ ആദ്യകാല വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ബർണാർഡിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇടവകസമൂഹത്തിന്റെ കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെ പടുത്തുയർത്തപ്പെട്ടതാണ് ഇന്നത്തെ കൂടരഞ്ഞി സെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യൻസ് ഇടവകപ്പള്ളി. ഈ പള്ളി വളരെ മനോഹരവും നൂറ്റാണ്ടുകളെ അതിജീവിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളതും ക്രൈസ്തവലാളിത്വത്തിന്റെ പ്രതീകവുമാണ്. കുടിയേറ്റകാലത്തിന്റെ കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന ഇടവകസമൂഹം, ഈ ദേവാലയത്തെ പിൻതലമുറക്കുവേണ്ടി പുരാവസ്തു സ്മാരകമായി സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

ഓരോ ഇടവകപ്പള്ളിയും ഓരോ സ്വതന്ത്ര ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കായാണ് പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നത്. ഇടവകപ്പള്ളിയുടെ ആത്മസ്ഥിതി രജിസ്റ്ററിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ട പ്രായപൂർത്തിയായ കുടുംബനാഥനാണ് പള്ളിപ്പൊതുയോഗത്തിൽ വോട്ടവകാശമുള്ളത്. ഇടവക പൊതുയോഗത്തിലും പ്രതിനിധിയോഗത്തിലും അധ്യക്ഷതവഹിച്ച് നിഷ്പക്ഷതയോടെ യോഗം നിയന്ത്രിക്കുക എന്നതാണ് ഇടവകവികാരിയുടെ (യോഗാധ്യക്ഷന്റെ) കടമ. ഇതിനു വിരുദ്ധമായി ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നും ഒന്നിലധികംപേരെ പൊതുയോഗത്തിൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചും അവർക്കെല്ലാവർക്കും വോട്ടവകാശം കൊടുത്തും, ക്രമവിരുദ്ധമായ ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടാക്കാൻ നേതൃത്വംനൽകിയ പള്ളിവികാരി ജയിംസ് വാമറ്റത്തിന്റെ നടപടികൾ നിയമവിരുദ്ധവും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമാണ്. ഈ തെറ്റായ നടപടിക്കെതിരെ പ്രതികരിച്ച ഇടവകസമൂഹത്തെ അവഗണിച്ച് താമരശ്ലേരി രൂപതാബിഷപ്പ് റെമീജിയോസ് പോൾ ഇഞ്ചനാനി പള്ളി പൊളിക്കുന്നതിന് ഏകപക്ഷീയമായി സർക്കുലർ ഇറക്കിയതും, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിന് രൂപതാ കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചതും ക്രമവിരുദ്ധവും ഇടവകസമൂഹത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളിന്മേലുള്ള കടന്നുകയറ്റവുമാണ്. ഇടവകസമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിഫലത്തിലും പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ട് അടക്കമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞുപോരുന്ന മെത്രാൻ നടക്കമുള്ള പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന് ഇടവകയുടെ നൈയാമികകാര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്താനുള്ള യാതൊരവകാശവുമില്ല.

ഇടവകയെ ബാധിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തെയും പരിചിന്തനം ചെയ്യാനും ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കാനും ആയതിന് അംഗങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കാനും പൊതുയോഗത്തിനുമാത്രമാണ് അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉള്ളതെന്നിരിക്കെ, പൊതുയോഗത്തെ മറികടന്ന് രൂപതാമെത്രാൻ ഇടവകപ്പള്ളിയുടെ

മനോഹരവും ഉറപ്പുള്ളതും സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ളതുമായ കൂടരഞ്ഞി സെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യൻസ് ദേവാലയം ഇടിച്ചുപൊളിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് അംബര ചുംബിയായ മറ്റൊന്നു പണിയാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന പുരോഹിതവർഗ്ഗം ക്രിസ്തീയലാളി തൃത്തിനെതിരായി വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നവരാണ്.

ഉറപ്പ് പരിശോധിക്കുന്നതിനോ പൊളിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുന്നതിനോ യാതൊരുവിധ അവകാശാധികാരവുമില്ല. അതിനാൽ രൂപതാ മെത്രാന്റെ തീരുമാനം തികഞ്ഞ ധാർഷ്ട്യവും അവിവേകവും നിയമലംഘനവുമാണ്.

പള്ളിപ്രതിനിധിയോഗം, ഇടവകയുടെ സാമ്പത്തികകാര്യ നിർവ്വഹണത്തിനാവശ്യമായ ബഡ്ജറ്റ് ഇടവക പൊതുയോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ആയതിന് അംഗീകാരം നേടേണ്ടത് നിയമപരമായ ബാധ്യതയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ പൊതുയോഗത്തിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ, രണ്ടറ്റവും കൂട്ടിമുട്ടിക്കുവാൻ പാടുപെടുന്ന ഇടവകസമൂഹത്തെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞ് ഇനിയും വീർപ്പമുട്ടിക്കുവാനുള്ള മെത്രാനടക്കമുള്ള പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഗൂഢശ്രമങ്ങളെ എന്തുവില കൊടുത്തും മാർത്തോമ്മായുടെ പിൻഗാമികളായ കൂടരഞ്ഞിയിലെ ഇടവകസമൂഹം ചെറുത്തുതോൽപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

ബോധവത്കരണവും പ്രവർത്തനവുംവഴി വിശ്വാസത്തിനെതിരായ വെല്ലുവിളികളെയും ക്രിസ്തുൻ പൗരന്മാർക്കനുഭവപ്പെടുന്ന മൗലികാവകാശലംഘനങ്ങളെയും നേരിടുന്നതിന് അത്മായസമൂഹത്തെ ഒരു പൊതുവേദിയായി സംഘടിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും

പള്ളിപ്പൊതുയോഗങ്ങൾക്കുണ്ട്. പരസ്പരസ്പർശനവും ലാളിത്യവുമാണ് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര. മനോഹരവും ഉറപ്പുള്ളതും സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ളതുമായ കൂടരഞ്ഞി സെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യൻസ് ദേവാലയം ഇടിച്ചുപൊളിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് അംബരചുംബിയായ മറ്റൊന്നു പണിയാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന പുരോഹിതവർഗ്ഗം ക്രിസ്തീയലാളിതൃത്തിനെതിരായി വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നവരാണ്. ലളിതജീവിതം നയിച്ച് ക്രിസ്തുവിനോട് താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനുപകരം ആർഭാടജീവിതവും ധൂർത്തും മുഖമുദ്രയാക്കി പുരോഹിതവർഗ്ഗം ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലും വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. ഇതിനു തടയിടുന്നതിന് അത്മായസമൂഹം സകുടഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റേ മതിയാകൂ.

പള്ളിപ്പൊതുയോഗവും പ്രതിനിധിയോഗവും നസ്രാണി

(സീറോ-മലബാർ) സഭയുടെ പ്രശംസനീയമായ പൈതൃകവും ആരോഗ്യകരമായ കീഴ്വഴക്കവുമാണ്. പള്ളിപ്പൊതുയോഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ട്രസ്റ്റിമാർ (മുതൽ പിടുത്തക്കാർ) യേശുവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടവരാണ്; ബൈബിൾ വിരുദ്ധവും ഏകാധിപത്യപരവും അസാമാർത്ഥികവുമായ കാനൻ നിയമങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടവരല്ല. കാനൻ നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാനും പിൻതുടരാനും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികളായ ലേമെൻസിന് (അത്മായർക്ക്) യാതൊരു ബാധ്യതയുമില്ല.

അതിനാൽ, നിയമവിരുദ്ധമായ പൊതുയോഗതീരുമാനവും കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടും കൂടരഞ്ഞി പള്ളി പൊളിക്കാൻ രൂപതാ ബിഷപ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറും തള്ളിക്കളഞ്ഞ് നിലവിലുള്ള പള്ളി സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഇടവകസമൂഹം ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ഫോൺ : 9400935632

ശ്രീ. ചാക്കോ കളരിക്കലിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ ബാക്കി ഭാഗവും, പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിരുന്ന മറ്റു പല രചനകളും സ്ഥലപരിമിതിമൂലം ഈ ലക്കത്തിൽ ചേർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് ഖേദപൂർവ്വം അറിയിക്കുന്നു.

- എഡിറ്റർ

വംശീയതയും സ്വതന്ത്രവുമായും ചില ചിന്തകൾ

ഡോമിനിക് സാവിയോ, വാച്ചാച്ചിറയിൽ

‘വംശശുദ്ധിയും രക്തശുദ്ധിയും ചില ചിന്തകൾ’ എന്ന പേരിൽ ശ്രീ ജയിംസ് ഐസക്ക് കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ലേഖനം 2015 ഫെബ്രുവരി ലക്കം ‘സത്യജാല’യിൽ കണ്ടു. ബൈബിൾ ആധാരമാക്കിയാണ് അദ്ദേഹം ക്നാനായസമൂഹത്തിന്റെ നിലപാടിനെ വിമർശിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്. ഈ വിഷയവുമായി ബൈബിളിലേക്കു കടക്കുന്നത് അനന്തമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനും സമുദായത്തെ നിരന്തരം ഭൂരിപക്ഷം പറയുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.

മനുഷ്യർ വംശപരമായും സമൂഹമായും ജാതീയമായും നിലനിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവേണം ക്നാനായ സമൂഹത്തിന്റെ നിലപാടിനെ വിലയിരുത്താൻ. ബൈബിളിലേക്ക് കടക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇസഹാക്കിനു ഭാര്യയെ കണ്ടെത്താൻ അബ്രാഹം തന്റെ ഗോത്രത്തിലേക്കു സേവകനെ വിട്ട കാര്യവും, മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതെന്ന ഉപദേശത്തിന്റെ കാര്യവും ഇസ്രായേലിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളെ തേടിയാണ് താൻ വന്നതെന്ന് യേശു പറഞ്ഞ കാര്യവും പറയേണ്ടിവരും. മാത്രമല്ല, സൈനഹാസിന്റെ തീക്ഷ്ണതയും എസ്രാ നെഹമിയ പ്രവാചകർ നൽകിയ നിർദ്ദേശവും പാലിച്ചുകൊണ്ട്, ക്നാനായ സമുദായം ഇന്നും യേശുവിന്റെ പാതയിൽ സുവിശേഷസന്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നു. അനേകം വൈദികരെയും സന്യാസിനികളെയും ആഗോള സഭയ്ക്ക് ഈ സമുദായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അറുപതോളം രാജ്യങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ക്നാനായ മക്കളിലൂടെ സീറോ-മലബാർ വിശ്വാസിസമൂഹത്തിന്റെ കൊടിയടയാളമായി, സാക്ഷികളായി, അവർ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജയിംസ് സാറിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ടുതന്നെ ശരിയല്ല. ഒരുവിധ ‘ശുദ്ധിവാദ’വും ക്നാനായർ പറയുന്നില്ല. ശത്രുക്കൾക്കു എടുത്തലക്കാൻ വേണ്ടി രക്തശുദ്ധിവാദം എന്ന പദം അവർ തന്നെ ഞങ്ങളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. AD 345-ൽ ക്നാനായിത്തൊമ്മന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളത്തിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഒരു കുടുംബ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റുള്ള സമുദായക്കാരെപ്പോലെതന്നെ അവർക്കിഷ്ട

മുള്ളിടത്തുനിന്നുമാത്രം വിവാഹം കഴിക്കുന്നു; അത്രമാത്രം. ഞങ്ങളുടെ താല്പര്യം, ഞങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തിൽനിന്നുമാത്രം വിവാഹം ചെയ്ത് വംശീയത നിലനിർത്തണം എന്നതാണ്. ഒരു വ്യക്തി എവിടെനിന്നു വിവാഹംചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത് ആ വ്യക്തിയും അയാളുടെ കുടുംബവുമാണ്; അതിൽ എന്തിന് തെറ്റു കാണുന്നു?

അനേകം ജാതികളിൽനിന്നും സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവന്നവരുടെ സമൂഹമാണ് സീറോ-മലബാർ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവർ. അവരിലെ കുറെപേരെ പുതുക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും കീഴ്ജാതിക്കാരെന്നും തിരിച്ച് വിവാഹത്തിനു ഭ്രഷ്ടുകല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ആരും തെറ്റുകാണുന്നേയില്ല. മറ്റുള്ളവർക്കു നമ്മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് സമാധാനത്തിൽ കഴിയുന്ന ക്നാനായസമുദായത്തിന്റെ വംശീയതയിലേക്കും ചരിത്രത്തിലേക്കും ഇടിച്ചുകയറി, ഒറ്റരാത്രികൊണ്ട് തറവാടിയാകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്വഭാവം അത്ര നല്ലതാണോ എന്നു ചിന്തിക്കണം. സ്വന്തം തറവാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള അപകർഷതയാണ് ഇതിനുകാരണം. ചങ്ങനാശ്ശേരി, പാലാ തുടങ്ങിയ രൂപതകളിലുള്ള ദളിത് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ചെറുപ്പക്കാർ സ്വന്തം രൂപതയിൽനിന്നും ഇന്നയെ കണ്ടെത്താനാകാതെ മറ്റു വിശ്വാസകൂട്ടങ്ങളിൽ ചെന്ന് വിവാഹിതരാകുന്നുണ്ട്. കത്തോലിക്കാസഭ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്ന, വിശ്വാസപരമായ ഈ വലിയ പ്രതിസന്ധി കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു മറ്റുള്ളവന്റെ കണ്ണിൽ കരടിരിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന ‘തടിവാഹക’രോട് പറയട്ടെ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിലെ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ആദ്യം പരിഹരിക്കൂ.

ഇവിടുത്തെ ലത്തീൻസമുദായക്കാരെ പുതുക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു പറഞ്ഞ് ആക്ഷേപിക്കുന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ, അല്പം വെളുപ്പും നല്ല ജോലിയുമുള്ള ലത്തീൻ പെണ്ണുങ്ങളെ അടിച്ചുമാറ്റുന്ന സംഭവങ്ങളും ഉണ്ട്.

കോട്ടയത്ത് രണ്ടു രൂപതകൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു വലിയ പ്രശ്നവുമാണിത്.

‘കന്നനായക്കാരുടെ ശുദ്ധരക്തവാദവും സുറിയാനിക്കത്തോലിക്കരുടെ ബ്രാഹ്മണരക്തവാദവുമെല്ലാം ശുദ്ധമായ ജാതിക്കിറുക്കാണ്’ എന്നു പറഞ്ഞാണ് ജയിംസ് സാർ ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബ്രാഹ്മണരക്തശുദ്ധിവാദത്തെ ചാരി കന്നനായക്കാർക്കിട്ടടിച്ചിരിക്കുകയാണദ്ദേഹം. എന്നാൽ, ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യന് സമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭ്യമാകുവാൻ സ്വത്വബോധം ഉണ്ടാകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. സ്വത്വബോധം ഉള്ളവന് സത്യസന്ധമായും മാനുഷമായും കഴിയാതിരിക്കാനാവില്ല. പരിധിവിട്ടു വിമർശിക്കാനും മറ്റുള്ളവരുടെ തനിമയിൽ നുഴഞ്ഞുകയറാനും, അതിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഭേദപരമായും തുടങ്ങുന്നത് സ്വാഭാബോധം ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരാണ്. കന്നനായക്കാരെ പരസ്പരം ഹമുളളവരും പരസ്പരസഹായം ചെയ്യുന്നവരുമായി നിലനിർത്തുന്നത് അവരുടെ സ്വത്വബോധമാണ്.

പ്രാദേശികസഭകളോടു രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവരവരുടെ തനിമയും സംസ്കാരവും സ്വത്വവും ഉൾപ്പെട്ട ഉറവിടങ്ങൾ കണ്ടെത്താനാണ്. പ്രാദേശികസഭകൾ വളരണമെങ്കിൽ സ്വത്വബോധം ഉണ്ടാകണം എന്ന് പിതാക്കന്മാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. സഭ ഇവിടെ വളരണമെങ്കിൽ സമുദായങ്ങളും കുടുംബങ്ങളും വ്യക്തികളും അവരവരുടെ സ്വത്വം തിരിച്ചറിയുകതന്നെവേണം.

പണമില്ലാത്തവന് പണക്കാരനോട് അസൂയ; അവർ പ്രസംഗിക്കുന്നത് പണക്കാരൻ പണം പങ്കുവയ്ക്കണം എന്നു മാത്രമാണ്. സംസ്കാരം ഇല്ലാത്തവൻ അതുളളവനെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സൗന്ദര്യം ഇല്ലെന്നു തോന്നുന്നവന്, സുന്ദരനെക്കൂടി അവനു തോന്നുന്നവനെ കാണുമ്പോൾ പുച്ഛം. വിവാഹം പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലാണെന്നും ജാതിയോ മതമോ അതിൽ ഇടപെടരുതെന്നും ആയിരിക്കും ഇവന്റെ തത്വശാസ്ത്രം. കാരണം, കറുത്തവന് വെളുത്ത പെണ്ണിനെ കെട്ടണം. ഇവരെക്കെ ബലത്തിനുവേണ്ടി ബൈബിളിനെ കൂട്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യും.

എല്ലാവരും അവരവരുടെ സ്വത്വം കണ്ടെത്തട്ടെ. ഒരു ജാതിയും കുടിയതോ കുറഞ്ഞതോ അല്ല. ജനിച്ചു വളർന്ന ജാതിയിൽ അഭിമാനം തോന്നുകയാണ് വേണ്ടത്. ജാതിയും മതവും വംശീയതയും ഒരു യാത്ഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതില്ലാതാക്കാൻ കാലാകാലങ്ങളിൽ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വ്യഥാവിധികളായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രം പറയുന്നു.

നായരുടെയും നമ്പൂതിരിയുടെയും പറയന്റെയും ഉള്ളടക്കമൊക്കെ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠയെ അംഗീകരിക്കുകയും എതിർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, കന്നനായക്കാരുടെ സ്വവംശവിവാ

ഹനിഷ്ഠ(Endogamy)യെ എതിർക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം പരസ്യമായാൽ അത് നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ആക്ഷേപകരമാണ്.

സ്വത്വബോധമില്ലാത്ത കുറെ പേരോടു ചേർന്ന്, നിലനില്ക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ തള്ളിപ്പറയാൻ ജയിംസ് സാർ മുന്നോട്ടുവന്നതിൽ വലിയ വേദമുണ്ട്.

ഫോൺ: 9446140026

-എന്റെ സുഹൃത്ത് ശ്രീ ഡോമിനിക് സാവിയോ, കന്നനായ വംശശുദ്ധിയും അവരുടെയിടയിലെ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠയും തുടരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന കന്നനായ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രമുഖവക്താവാണ്. KCRM-വും ‘സത്യജാല’യും മറുപക്ഷത്താണെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും ഈ വിഷയത്തിൽ ഇതിലൂടെ പ്രതികരിക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.

മനുഷ്യന് വ്യക്തിത്വത്തിലും സാമൂഹിക തലത്തിലും സ്വത്വബോധം ആവശ്യമില്ലെന്നോ സ്വവംശവിവാഹം തെറ്റാണെന്നോ ഒന്നും ജയിംസ് ഐസക് സാർ തന്റെ ലേഖനത്തിൽ വാദിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യഹൂദർക്കും, കേരളത്തിലെ കന്നനായക്കാരുൾപ്പെടെ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനും തങ്ങളുടെ വംശശുദ്ധി നിലനിർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ബൈബിളിലൂടെയും ചരിത്രത്തിലൂടെയും സ്ഥാപിക്കുകമാത്രമാണദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അതിനുള്ള മറുപടി, പക്ഷേ, ഡോമിനിക് സാവിയോ ഈ പ്രതികരണത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുമില്ല.

എല്ലാ മനുഷ്യരും തങ്ങളുടെതന്നെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ളവരുമായി വിവാഹം കഴിക്കാനാണാഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നതൊരു വസ്തുതയാണ്. സമുദായം മാറിയുള്ള വിവാഹം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമതാണ്. എന്നുവെച്ച്, പല കാരണങ്ങളാൽ മനുഷ്യനു വേറെ സമുദായത്തിൽ നിന്നു വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടിവരും? ചിലപ്പോൾ പ്രണയം തോന്നിയിട്ടാകാം; അല്ലെങ്കിൽ, സ്വന്തം സമുദായത്തിൽനിന്ന് ഇണയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടാകാം. രണ്ടായാലും, അതിൽ തെറ്റു കാണാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? തെറ്റല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയോ? ഇതാണു ചോദ്യം. ഡോമിനിക് സാവിയോ തന്നെ ചോദിക്കുന്നു, ‘ഒരു വ്യക്തി എവിടെനിന്നു വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത് ആ വ്യക്തിയും അയാളുടെ കുടുംബവുമാണ്; അതിൽ എന്തിനു തെറ്റു കാണുന്നു?’ എന്ന്. ഇതുതന്നെയാണു ചോദ്യം. തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ സമ്മത

ഞായർക്കൽ കേസ്:

കുരുമാരിയ സിസ്റ്ററയച്ച വക്കീൽനോട്ടീസിനു മറുപടി (അവസാനഭാഗം)

- അഡ്വ. ഡോ. ചെറിയാൻ ഗുഡല്ലൂർ
(മണിയങ്ങാട് മാണിക്കത്താഴെ, എം.എ.ബി.എൽ, പി.എച്ച്.ഡി)

20. ഗജ്റുള്ളയിൽ കന്യാസ്ത്രീകൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള കേസിലേക്കു കൈചൂണ്ടാൻ ഈ സന്ദർഭം ഞാനുപയോഗിക്കുന്നു. അന്തരിച്ച കർദ്ദിനാൾ മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ ടീനായോടു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി എന്നതിനാൽ അതിവിടെ വളരെ പ്രസക്തവുമാണ്. ഇവിടെ പരാമർശവിധേയമായിരിക്കുന്ന, മദർ ജെസ്സിയുടെ സ്വകാര്യ പരാതിയിൽ സിസ്റ്റർ റെയ്സി റോസ് എന്ന താങ്കൾ ഒന്നാം സാക്ഷിയും സിസ്റ്റർ ടീനാ ജോസ് നാലാം സാക്ഷിയുമാണല്ലോ. എർണാകുളം ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയുടെ സാക്ഷികൂട്ടിൽ കയറിനിന്ന് ഗജ്റുള്ളയിൽ കന്യാസ്ത്രീകൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ട കേസിൽ കർദ്ദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിൽ നടത്തിയ പ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ ടീനാ ജോസ് മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. (കർദ്ദിനാൾ വർക്കിവിതയത്തിലിന്റെ, 'ഗജ്റുള്ളയിലെ കന്യാസ്ത്രീ

കൾക്കുണ്ടായ അനുഭവം ഞായർക്കൽ സിസ്റ്റേഴ്സിനുണ്ടായില്ലല്ലോ' എന്ന പ്രസ്താവനയെയാണ് ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് - എഡിറ്റർ) സിസ്റ്റർ ടീനാ ജോസിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഏതൊരു അനുയായിക്കും അവശ്യം ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തിനും വിശ്വസ്തതയ്ക്കും അവർ ഒരു ഉത്തമമായതുകയാണ്. ഗജ്റുള്ള കന്യാസ്ത്രീകൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ട സംഭവത്തിൽ സി.ബി.ഐ. അന്വേഷണമാവശ്യപ്പെട്ട്, ഭരണഘടനയുടെ 32-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം അന്നു മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന മൂലായം സിംഗ് യാദവിനെതിരെ ഞാൻ സുപ്രീം കോടതിയിൽ സ്വമേധയാ കേസ് കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കേസിൽ സുപ്രീം കോടതിയുടെ രണ്ടു വിധി പ്രസ്താവങ്ങൾ ഉണ്ടായി. സംഭവത്തിന്റെ അന്വേഷണം സി.ബി.ഐ-യെ

ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു, പ്രാഥമികവിധി. അതിമവിധിയാകട്ടെ, അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. സി.ബി.ഐ അന്വേഷണത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധിയായിരുന്നു അത്. 'Gudalur MJ Cheriyan vs. Union of India and Others 1995 Supplement (3) Supreme Court Cases 387' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ വിധിപ്രസ്താവങ്ങളാണ് ഇവ രണ്ടും. ലോകത്തിലെ 16 നിയമവാരികകളിൽ, 'ആൾ ഇംഗ്ലണ്ട് റിപ്പോർട്ടിൽ' (All England Report) ഉൾപ്പെടെ, പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട കേസാണിത്. ഇന്ത്യയിലെ കത്തോലിക്കാ കന്യാസ്ത്രീകളോട് സുപ്രീംകോടതിക്ക് എത്ര

ത്തോടെ കോട്ടയം രൂപതയിലെ ഒരു യുവാവ് മറ്റൊരു രൂപതയിലെ പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചാൽ കോട്ടയം രൂപത അതിൽ എന്തിനു തെറ്റു കാണുന്നു? എന്തിന്, ആ യുവാവിനെ രൂപതയിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നു? എന്തിന്, ആ യുവാവിന്റെ ക്നാനായ സ്വത്വബോധത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു?

ഈ ചോദ്യമുയരുന്നത്, ക്നാനായസമുദായത്തിലെതന്നെ വലിയൊരു ജനവിഭാഗത്തിൽ നിന്നാണെന്നും ഓർക്കണം. 'ഞങ്ങളുടെ താത്പര്യം, ഞങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തിൽനിന്നുമാത്രം വിവാഹം ചെയ്ത് വംശീയത നിലനിർത്തണം എന്നതാണ്' എന്ന് ഡോമിനിക് സാവിയോ പറയുമ്പോൾ, ആ 'ഞങ്ങളിൽ' ക്നാനായസമുദായക്കാർ മുഴുവനുമില്ല എന്ന സത്യം മറക്കാൻ

പാടില്ലാത്തതാണ്. വംശീയത നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി മനുഷ്യരെ അവരുടെ സമുദായത്തിൽ നിന്നു പുറന്തള്ളുന്നതു ശരിയല്ല എന്നു കരുതുന്നവർ ക്നാനായ സമുദായത്തിൽ ഇന്നു കുറച്ചൊന്നുമല്ല ഉള്ളത്. പാരമ്പര്യവും നിയമങ്ങളുമല്ല, മനുഷ്യനാണു മുഖ്യം എന്ന തെളിഞ്ഞ കാഴ്ചപ്പാടുള്ളവരുടെയെല്ലാം പിന്തുണ സ്വാഭാവികമായും അവർക്കു കിട്ടുന്നുതാനും.

സ്വന്തം സമുദായത്തിലും കുടുംബത്തിലുമുള്ളവർക്കുതന്നെ ദോഷകരമായ ഇങ്ങനെയൊരാചാരം തുടരുന്നതിനെ, ക്രൈസ്തവ ധർമ്മീകതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങനെ നിതീകരിക്കാനാകും എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമാണ് ചിന്തിക്കുന്ന ക്നാനായസമുദായാംഗങ്ങളിൽനിന്ന് ക്രൈസ്തവസമൂഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

മാത്രം ആദരവും കുറുമാണുള്ളതെന്ന് ഈ വിധിപ്രസ്താവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാർ ഈ സുപ്രീംകോടതിവിധി വായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞായർക്കൽ സംഭവമേ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഗജ്റുള്ള കന്യാസ്ത്രീ ബലാസംഗക്കേസിലെ വിധിയിലൂടെ ഇതിനകം തന്നെ സുപ്രീംകോടതി ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞായർക്കലിലെ ക്രിമിനൽ കേസും കത്തോലിക്കാ കന്യാസ്ത്രീകളുടേതാണ്. ഭരണഘടനയുടെ 32-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം, ഞായർക്കൽ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ നിയമവ്യവസ്ഥ അട്ടിമറിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന പരാതിയുമായി സുപ്രീം കോടതിയെ സമീപിച്ചാൽ, തീർച്ചയായും സുപ്രീം കോടതി അതു ഗൗരവത്തിലെടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഞായർക്കൽ വിഷയം, ആ പ്രദേശത്തിനു പുറത്തുള്ള അത്മായരുടെയും വൈദികരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും പ്രതിനിധികളുടെ മുൻകൈയിൽ 2009-ൽത്തന്നെ പരിഹരിക്കാവുന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു സംഭവിക്കാത്തത് 1950 ജനു. 26-നുശേഷം, ഇന്ത്യയ്ക്കൊരു ഭരണഘടന ഉണ്ടായതിനുശേഷം, ഇവിടെയുണ്ടായിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളെ സഭാധികാരികൾ നിസ്സാരവൽക്കരിച്ചാണു കണ്ടത് എന്നതുകൊണ്ടാണ്. കേരളത്തിലെ മനഃസാക്ഷിയുള്ള കത്തോലിക്കർക്ക് ഇനി ഒരു വഴിയേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ - ഞായർക്കൽ വിഷയം സുപ്രീംകോടതിയിലെത്തിക്കുക എന്നതാണ്. മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരിയുടെ മുൻകൈയിൽ ഞായർക്കൽ വിഷയത്തിൽ ഒരു പരിഹാരം അടിയന്തിരമായി ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ശ്രീലാലൻ തരകനും ശ്രീ ആന്റോ കോക്കാട്ട് ചിറ്റിലപ്പള്ളിയും ഗുഡല്ലൂർ എം.ജെ. ചെറിയാൻ എന്ന ഈ ഞാനും ചേർന്ന് ബഹു. പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ നരേന്ദ്ര മോദിയെ സമീപിക്കുന്നതും, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 32-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഞായർക്കൽ പ്രശ്നത്തിൽ സി.ബി.ഐ. അന്വേഷണമാവശ്യപ്പെട്ട് സുപ്രീം കോടതിയിൽ ഒരു റിട്ട് പെറ്റീഷൻ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതുമായിരിക്കും. അതോടെ, ഈ വിഷയം പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തി (Holy See)ന്റെയും വത്തിക്കാന്റെയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുകയും അനുഗൃഹീതനായ ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പായുടെ ശ്രദ്ധയിൽ അതു വരുകയും ചെയ്യും.

21. അല്ലയോ സിസ്റ്റർ റെയ്സി റോസ്, സമ്മർദ്ദത്തിനു വശംവദയായുള്ള നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റംതന്നെ, ഇന്ത്യയിലെ കത്തോലിക്കാ കന്യാസ്ത്രീസംഘങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി, പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പാ ഒഴികെ ഒരു പുരുഷന്റെയും ഇടപെടൽകൂടാതെ, കന്യാസ്ത്രീമാരാൽത്തന്നെ സ്വതന്ത്രമായി ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടുന്നു. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ മുക്കിലും മൂലയിലുമുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ ഏറ്റം അനുഗൃഹീതമായ സൗഹൃദസംഘടനാ സംവിധാനമാണ് കത്തോലിക്കാസഭ. പരിശുദ്ധ പാപ്പായുടെ കീഴിലുള്ള ഈ സഭയിൽ, ലോകത്തിലെ മറ്റേതൊരു സംഘടനയിലുമുള്ളതിനേക്കാൾ സമർപ്പണബോധമുള്ളവരും സ്ഭാവഗുണമുള്ളവരും, സ്നേഹവും സത്യസന്ധതയും സത്യത്തോടു കുറുമുള്ളവരായ സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാരുടെ സാന്നിധ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ, വത്തിക്കാൻ കേരളത്തിൽനിന്നും വളരെ ദൂരത്താണ്. അതുകൊണ്ട്, സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെയും സത്യത്തോടും യേശുവിനോടുമുള്ള കുറിന്റെയും കാര്യത്തിൽ സംശയത്തിന്റെ നിഴലിലുള്ള ഇവിടുത്തെ ചില സഭാധികാരികൾ വഴിപിഴച്ചു പോകുന്നു. അത്തരം സഭാധികാരികൾ സഭയിൽ തങ്ങളുടെ സഹയാത്രികരും സഹആരാധകരുമായ ലക്ഷക്കണക്കായ സാധാരണ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളെ വിലകുറച്ചു കാണുകയും, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയെപ്പോലും മറികടന്ന് തങ്ങളുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യം അവരുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങളിലും മറ്റു കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനങ്ങളിലും എന്താണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്നതു സംബന്ധിച്ച്, മാർപാപ്പായ്ക്കറിയുവാൻ ഒരവസരവും അവർ നൽകുന്നില്ല.
22. മുകളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾമൂലം, 2014 ജൂൺ 5-ാം തീയതി താങ്കളയച്ച കത്തിലെ കേസുപിൻവലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്തു നൽകണമെന്ന അഭ്യർത്ഥന നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്നറിയിക്കട്ടെ. കേസു നടത്താൻ എന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയത് താങ്കളല്ല; മറിച്ച് മദർ ജെസ്സിയാണ് എന്നതിനാൽ, അങ്ങനെയൊരു അഭ്യർത്ഥന നടത്താൻ താങ്കൾക്കവകാശമില്ല എന്നും പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. തിരികെ നൽകേണ്ടതായ എന്തെങ്കിലും രേഖകളോ കേസുകെട്ടോ നിങ്ങൾ എന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും, വക്കീൽ ഫീസായി എന്തെങ്കിലും തുക താങ്കളിൽനിന്നു ഞാൻ കൈപ്പറ്റിയിട്ടില്ലാത്തതുമായെന്നും ഇതിനാൽ ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പതിപ്പോൾ, മദർ ജെസ്സിയുടെയും അവരോടൊപ്പമുള്ളവരുടെയും അവർ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള 5 അഡ്വക്കേറ്റുമാരുടെയും കേരളാ ഹൈക്കോടതിയുടെയും കോർട്ടിലാണെന്നു ദയവായി മനസ്സിലാക്കുമല്ലോ.

വിശ്വസ്തതയോടെ

(അഡ്വ. ഡോ. ഗുഡല്ലൂർ എം.ജെ. ചെറിയാൻ)

ഫോൺ: 9487128784

ഇന്ത്യ മതേതരരാജ്യമായി തുടരുമോയെന്നു പറയാനാകില്ല: സുപ്രീംകോടതി

[2015 ഫെബ്രു. 12-ലെ 'ദേശാഭിമാനി'-യിൽ വന്ന വാർത്ത-എഡിറ്റർ]

ന്യൂഡൽഹി: മതേതരരാജ്യമായി ഇന്ത്യ എത്ര നാൾ തുടരുമെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് സുപ്രീംകോടതി. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളുടെ കാനൻ നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പൗരോഹിത്യകോടതിയോ ട്രിബ്യൂണലോ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിവാഹമോചന ഉത്തരവുകൾക്കും മറ്റും നിയമപരമായ അംഗീകാരം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പൊതുതാൽപര്യ ഹർജി പരിഗണിക്കുവേയാണ് കോടതി നിരീക്ഷണം. എത്ര നാൾ മതേതരരാജ്യമായി ഇന്ത്യ തുടരുമെന്ന് പറയാനാകില്ലെന്നും സിവിൽ നിയമങ്ങളിൽനിന്ന് മതത്തെ വേർപെടുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും ജസ്റ്റിസുമാരായ വിക്രംജിത് സെന്നും ഡി നാഗപ്പനും ഉൾപ്പെട്ട ബെഞ്ച് പറഞ്ഞു.

സിവിൽ നിയമങ്ങളിൽനിന്ന് മതത്തെ വേർപെടുത്തണം. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ന് രാജ്യം ഒരു മതേതരരാഷ്ട്രമാണ്. എന്നാൽ, എത്രനാൾ അങ്ങനെ തുടരുമെന്ന് പറയാനാകില്ല - ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു. കാനൻ നിയമപ്രകാരമുള്ള പൗരോഹിത്യ കോടതികളുടെ തീർപ്പുകൾക്ക് നിയമപരിരക്ഷ തേടി അഭിഭാഷകനായ ക്ലാരൻസ് പയസാണ് സുപ്രീംകോടതിയെ സമീപിച്ചത്. 'ദക്ഷിണ കന്നഡ കത്തോലിക്കാ അസോസിയേഷൻ'ന്റെ മുൻ പ്രസിഡന്റാണ് ഇദ്ദേഹം. ദിഭാര്യായം, ദിഭർത്തുതം തുടങ്ങിയ കുറ്റങ്ങൾക്ക് കാനൻ നിയമം പരിഗണിക്കാതെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിന്റെ 494-ാം വകുപ്പ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി റോമൻ കത്തോലിക്കരെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യരുതെന്നും പയസ് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

-രൂപതകൾതോറുമുള്ള പുരോഹിതകോടതികളെയും അവയുടെ ഉത്തരവുകളെയും രാഷ്ട്രം അംഗീകരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അഡ്വ. ക്ലാരൻസ് പയസിന്റെ പൊതുതാൽപര്യ ഹർജി, വത്തിക്കാൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കാനോൻ നിമയത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ നിയമപരിരക്ഷ നേടിയെടുക്കാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഒരു ഭരണഘടനയുള്ളപ്പോൾ മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ, അതും മതരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ, നിയമവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അതിൽ ഇടംനൽകുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. 'എത്രനാൾ മതേതര രാജ്യമായി ഇന്ത്യ തുടരുമെന്നു പറയാനാകില്ല' എന്നതിനുപകരം, 'ഇത്തരം മതേതര വിരുദ്ധഭീഷണികൾ ഇന്ത്യയിൽ വിലപ്പോവില്ല' എന്നു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ സുപ്രീംകോടതി പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നു...

'ദക്ഷിണ കന്നഡ കത്തോലിക്കാ അസോസിയേഷൻ', സീറോ-മലബാറിന്റെ 'അത്മായക്കമ്മീഷൻ' പോലുള്ള വല്ല മെത്രാൻ പ്രസ്ഥാനവുമായിരിക്കണം. അഡ്വ. വി.സി. സെബാസ്റ്റ്യനെപ്പോലെ അഡ്വ. ക്ലാരൻസ് പയസിനും വൈകാതെതന്നെ ഒരു ഷെഖവലിയാർ സ്ഥാനം പ്രതീക്ഷിക്കാം.

Statement about ownership and other particulars about SATHYAJWALA

Form IV
(See Rule 8)

1. Place of Publication	: Pala
2. Periodicity of the publication	: Monthly
3. Printer's Name	: George Moolechalil
Nationality	: Indian
Address	: Vallichira P.O,
Kottayam Dt., Kerala-686574
4. Publishers Name	: George Moolechalil
Nationality	: Indian
Address	: Vallichira P.O,
Kottayam Dt., Kerala-686574
5. Editor's Name	: George Moolechalil
Nationality	: Indian
Address	: Vallichira P.O,
Kottayam Dt., Kerala-686574
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital	: Kerala Catholic church Reformation Movement (KCRM)
Tharakkunel Building, Pala P.O.
Kottayam, Kerala-686575

I, George Moolechalil, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(S/d)

Dated 12th March 2015

George Moolechalil

600-ലേറെപ്പേർ പങ്കെടുത്ത ഈ യോഗത്തിൽ KCRM സംസ്ഥാന ചെയർമാൻ കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ആദ്ധ്യക്ഷ്യംവഹിച്ചു. സർവ്വശ്രീ. പോൾ അങ്കമാലി, ഫാ. ജോൺ കൊച്ചുമുട്ടം, ഫാ. ജോൺ കവലക്കാട്ട്, ഫാ. ജോൺ മുണ്ടയ്ക്കൽ, കെ.സി.ആർ.എം. സംസ്ഥാനപ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ആദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചു. വൈദികരും മുൻവൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളുമടക്കം, പ്രഗ്ഭരും പ്രശസ്തരുമായ നിരവധി മഹത് വ്യക്തകൾ വേദി പങ്കിട്ടു. സ്വതന്ത്രചിന്തകരേയും സത്യാ

പരസ്യനിലപാടുകളും അനുഭവങ്ങളും പങ്കുവെച്ചു മുന്നേറുവാനുള്ള ആവേശത്തിലും ഉൽസാഹത്തിലുമായിരുന്നു സമ്മേളനനഗരിയിൽ എത്തിയവരെല്ലാം. മോണിക്കായുടെ തേങ്ങയും കുട്ടപ്പന്റെ ഗദ്ഗതവും കുരീപ്പുഴക്കാരുടെയും മണ്ണയക്കനാട്ടുകരുടെയും അമർഷ-രോഷങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങി വളർന്ന കെ.സി. ആർ.എം.-ന്റെ സിംഹധ്വനി ശ്രവിച്ചും, കത്തോലിക്കാമതമാഫിയായുടെ ആസന്നപതനം ദർശിച്ചും, ആരോഗ്യകരമായ ഒരു നവ ആത്മീയതയുടെ സൂര്യോദയം പ്രതീക്ഷിച്ചും സദസ്യർ പ്രസന്നമുഖരായി പിരിഞ്ഞു.

-ഇപ്പൻ

കൊച്ചി ദേശീയസമ്മേളനം പ്രേഷിതന്റെ ഐതിഹാസികവിജയം!

ലോകത്തിലാദ്യമായി സംഘടിതമതമാഫി യാക്കൊടുകാടുകളിൽ ആശയത്തിപ്പൊരികൾ വാരി വിതറാൻ, ആളിക്കത്തിപ്പടരാൻപോന്ന സർക്കാർമുദ്രാങ്കിത സംഘജ്യ 'രാഷ്ട്രപിതൃശിരസ്സുകൾ' ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാവൽനായകങ്ങളായ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് പരസ്യക്കുലിയായി ചങ്കുവെറുകൂടാതെ വാരിയെറിഞ്ഞവൻ ഇപ്പനെ ശപ്പനാണ്. കണിശമായും അതിൽ ഭ്രാന്തും കവിതയും ഉണ്ട്. ഭ്രാന്ത് ഒത്തിരിപ്പേരും കവിത ഇത്തിരിപ്പേരും കണ്ടു. കവിതയുടെ വിതയുണ്ടായിരുന്നു. വിതച്ചത് വിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്തുകളായിരുന്നു. ഭ്രാന്തിൽ തന്ത്രപൂർവ്വം ഒളിപ്പിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന ചുണ്ടക്കൊളുത്തുകൾ നിപുണ നേത്രങ്ങൾക്കു കാണാം. മതമാഫിയായുടെ മർമ്മം കടിച്ചുപറിക്കാൻ കൊതിക്കുന്ന പിരാനാമത്സ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ആയിരുന്നവ.

യാദൃച്ഛികമായി അതിലൊരു വമ്പൻ കൊമ്പൻ സ്രാവുകൂടുങ്ങി. അവൻ ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രേഷിതനായിരുന്നു. പ്രേഷിതൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണ്. അവൻ ക്രാന്തദർശിയാണ്. കടന്നു കാണാനും കേൾക്കാനും കഴിവുള്ളവനാണ്. കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങളുടെയും സെമിനാരികളുടെയും കമ്പതൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ വീർപ്പുമുട്ടിക്കഴിയുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രേഷിതരുടെ നിവലിളി അവൻ ശ്രവിച്ചു. നാഥാൻ പ്രവാചകനെപ്പോലെ അവൻ ഗർജ്ജിച്ചു. ഓശാനക്കുന്നിൻചുവട്ടിൽ വപക്രിഡ നടത്തി

പല്ലും നഖവും രാകിക്കുർപ്പിച്ച ശാർദൂലകിശോരങ്ങൾ അതേറ്റുവാങ്ങി ആസേതുഹിമാചലം മാറ്റൊലിക്കൊള്ളിച്ചു. അതിന്റെ പ്രകമ്പനം ഇന്ത്യയുടെ നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും സന്യസ്തരെയും മുൻ സന്യസ്തരെയും ഫെബ്രു. 28-ന് കൊച്ചിയിലെത്തിച്ചു. ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു സമ്മേളനം നടന്നു. കുന്നൻ കുരിശിന്റെ ചരിത്രം ആവർത്തിച്ച്, ചരിത്രത്തെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു കോരിത്തരിപ്പിക്കാൻ പോന്ന ഒരു സംഭവം! മാനവസ്നേഹമന്ത്രോച്ചാരകനായ നാരായണ ഗുരുദേവന്റെ ബഹുവർണ്ണ ചിത്രങ്ങളിലും സൂക്തങ്ങളിലും അലംകൃതമായ എസ്.എൻ. ഡി.പി. ഹാളായിരുന്നു വേദി. ചരിത്ര പുരുഷനായ ഗുരുദേവന്റെ സുതികാർമ്മികത്വത്തിൽ ചരിത്രം

(ശേഷം പേജ 35-00)